

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, RUJAN 2007. ■ GODIŠTE I ■ BROJ 5 ■ CIJENA: 5 kn ■ ISSN 1847-4076

6

**INFORMACIJE I NAPUTCI
ZA DRUGI BISKUPIJSKI
EUHARISTIJSKI KONGRES**

10 - 16

**DEKANATSKE
EUHARISTIJSKE POSTAJE**

17 - 18

**REGIONALNE
EUHARISTIJSKE POSTAJE**

19

**Svetkovina sv. Lovre
SIJMO DOBRO SJEME
POPUT SV. LOVRE**

20

**Ljetni susret bogoslova
BISKUP S BOGOSLOVIMA
POSJETIO BOLESNE**

22

**Susret vjeroučitelja
U EUHARISTIJU CRPITE
SNAGU ZA SVOJE POSLANJE**

26

**Otvorena katolička gimnazija
GIMNAZIJA DALA NOVU
PREPOZNATLJIVOST POŽEGI**

II. biskupijski euharistijski kongres

Krist danas i uvijek

POŽEGA, 27.-30. rujna 2007.

Znak (logo) našega euharistijskog kongresa prikazuje trojicu putnika u Emaus, koji su sa svojim putničkim štapovima sjeli za stol, gdje im nepoznati suputnik u lomljenju kruha otvara oči te prepoznaju Uskrsloga na putu i vide cilj prema kojem ih on vodi.

Logo na svoj način označuje našu Biskupiju kao desetogodišnje zajedništvo vjernika na putu, koji sjedaju – osobito svake nedjelje – za euharistijski stol, gdje im Uskrsli otvara oči te znaju tko su i kamo su se s njim uputili.

■ **Razgovor s biskupom msgr. dr. Antunom Škvorčevićem
prigodom desete obljetnice Biskupije**

Deset godina svjedočenja blizine Božje ljubavi

INTERVJU S BISKUPOM MSGR. DR. ANTUNOM ŠKVORČEVIĆEM PRIGODOM DESETE OBLJETNICE
USPOSTAVE POŽEŠKE BISKUPIJE

Deset godina svjedočenja blizine Božje ljubavi

Razgovarala: **Višnja Mikić**

Požeška biskupija kao mjesna Crkva počela je živjeti toga dana, kad se sabrao vjernički narod i kad je živi, uskrslu Isus Krist u snazi svoga Duha u euharistiji ponazočio djelo svoga tijela položenog i krvi prolivene, ostvario na nama svoje djelo spasenja, učinio nas dionicima svoje ljubavi jače od smrti, i kad je po sakramentu svetoga Reda ta Biskupija dobila svoga pastira. Tada se i tako očitovala i ostvarila nova mjesna Crkva.

ZAJEDNIŠTVO: *Preuzvišeni oče biskupe, srdačno Vas pozdravljamo i čestitamo desetu obljetnicu naše, još uvijek mlade, Požeške biskupije i desetu obljetnicu Vašeg biskupstva.*

Za nekoliko dana bit će deset godina od uspostave Požeške biskupije, Vašeg ređenja za prvog požeškog biskupa i kako je narod Božji ovog kraja poujeren Vama,

Snimio: Duško Mirković

na pastirsku brigu. Molimo Vas za kratki osvrt na proteklih deset godina djelovanja i rasta naše Biskupije.

BISKUP: Zahvaljujem Vam na čestiti te srdačno pozdravljam sve čitatelje našega biskupijskog glasila *Zajedništvo*. Očito je da postoje različita polazišta s kojih se može suditi o fenomenu Crkve i Biskupije: povijesno, zemljopisno, gospodarski, sociološki... No, s nijedne od tih razina nije moguće dohvatiti bit Crkve. To me uvijek fasciniralo i predstavljalo određeni izazov. Često sam se pitao, kako to da je Crkva u svim povijesnim vremenima i nevremenima uspjela preživjeti i opstati dvije tisuće godina. Crkva je jedina ustanova koja je u hrvatskom narodu prisutna tijekom svih njegovih četrnaest stoljeća, i ni jedna druga nije uspjela proći kroz valove i nevolje povijesti i tako dugo opstati. Smatram da se tu bjelodanu činjenicu može razumjeti samo u svjetlu vjere. Naime, središte i bit Crkve je osoba, uskrslu Isus Krist, pobjednik nad smrću. On je njezin autor u snazi Duha Svetoga, trajno prisutan u njoj, vodi je po njezinim pastirima, a po sakramentima i drugim sredstvima spasenja ostvaruje u njoj svoj naum o čovjeku, uvodi ga u zajedništvo Božjeg života. On je razlog njezina trajanja, unatoč ljudskoj slabosti njezinih članova te mržnji i progonima neprijatelja.

Nova mjesna Crkva

Spomenuta činjenica svjedoči istinitost Isusovih riječi: »Ni vrata paklena neće je nadvladati«. Svjetlo vjere pomaže razumjeti i sam događaj utemeljenja Požeške biskupije u njegovom izvornom sadržaju i cjelovitosti. Naime, razlikujem *utemeljenje ili osnutak* Biskupije, od njezine *uspostave*. Utemeljenje ili osnutak vezan je za odluku, pravni čin Sluge Božjeg pape Ivana Pavla II., kojeg je on 5. srpnja 1997. godine pisanim putem očitovao u svom Apostolskom pismu *Praeclarum evangelizationis opus*. Kao poglavar Katoličke Crkve imao je ovlast odrediti da se pripadnost toj istoj Crkvi na određenom području u Hrvatskoj ostvaruje u novoj biskupiji, opskrbljenoj svim eklezijalnim sastavnicama. Čin pak *uspostave* nove Biskupije polazi od toga pravnog čina, ali

događa se i ostvaruje prvenstveno na otajstvenoj razini. Sveti Otac je odredio da se njegova odluka pročita, obznani Božjem narodu na kojeg se odnosi i da se zaredi novoimenovani biskup. Nalog je izvršio kardinal Franjo Kuharić, na slavlju u Požegi 27. rujna 1997. godine, zajedno s drugim biskupima, svećenicima i Božjim narodom. Požeška biskupija kao mjesna Crkva počela je živjeti toga dana, kad se sabrao vjernički narod i kad je živi, uskrslu Isus Krist u snazi svoga Duha u euharistiji ponazočio djelo svoga tijela položenog i krvi prolivene, ostvario na nama svoje djelo spasenja, učinio nas dionicima svoje ljubavi jače od smrti, i kad je po sakramentu svetoga Reda ta Biskupija dobila svoga pastira. Tada se i tako očitovala i ostvarila nova mjesna Crkva.

Izgradnja biskupijskog zajedništva

Nutarnji identitet opće Crkve i pojedine biskupije djelo je Božje, Isusa Krista, u snazi njegova Duha. Time nisam želio reći da je vidljiva, ljudska, organizacijska stvarnost bezvrijedna, nego samo istaknuti prvenstvo Božjega, nevidljivoga. Ono se očituje i ostvaruje kroz vidljivu, ljudsku stvarnost, koja ima svoje veliko značenje i važnost ukoliko je ona na sakramentalan način nositeljica nevidljivoga. U tom smislu valja razumjeti sva naša biskupijska organizacijska nastojanja tijekom minulih deset godina. Najprije je trebalo u Požegi srediti kuću za sjedište Biskupije. Četiri godine trajala je obnova staroga, časnog ali zapuštenog zdanja Kolegije, stanovali smo u kući zajedno s radnicima, jer nismo imali druge mogućnosti. Potom se, među ostalim, išlo na osnivanje osam novih župa, četiri nova dekanata, Biskupiju smo upravno i pastoralno podijelili u četiri regije, arhidakonata, utemeljili biskupijski Caritas, otvorili Caritasovu kuhinju i promicali druge karitativne projekte, sve s ciljem da bismo pomogli bolje ostvarivanje Isusovoga spasenjskog djela među nama. Okupljali smo se na hodočašćima u marijanskim svetištima, posebno u Voćinu i Pleternici, i po njima izgrađivali i produbljivali svoje biskupijsko zajedništvo, trudili se oko duhovnih, svećeničkih zvanja, prvi u Hrvatskoj

uključili stalne đakone među službenike naše mjesne Crkve – i mnogo toga drugoga. Sve to naše ljudsko, vidljivo, željelo je poslužiti nevidljivome Božjem djelu. U tom je veličina i radost našeg služenja.

Povezanost Rima i Požege

ZAJEDNIŠTVO: *Poznata je i vrijedna povezanost naše Biskupije sa Svetom Stolicom i s nasljednikom sv. Petra.*

BISKUP: Ta povezanost sa Svetom Stolicom i nasljednikom sv. Petra nije naša niti moja osobna specifičnost, nego je sastavni dio naše vjere o Crkvi i ulozi rimskog biskupa. No, očito je da postoje neki posebni hrvatski razlozi povezanosti sa Svetom Stolicom i nasljednicima sv. Petra u Rimu, koja traje - izravno ili neizravno - od 7. stoljeća pa do danas, te mi znamo što je ona značila u prošlosti, a osobito u novije doba za našu državnu neovisnost. Postoje također neki posebni, požeški razlozi za tu povezanost.

Sama činjenica da je našu Biskupiju utemeljio papa Ivan Pavao II. uvijek će nas duboko i snažno vezati s Rimom. No, za tu povezanost presudni su razlozi vjere. Novozavjetni spisi nam svjedoče da je Isus Krist naviještao *mnoštvu* Kraljevstvo nebesko, da je uz to mnoštvo okupljao *učenike*, uži krug onih koji su povjerovali te je njima iz bližega govorio o ovom Kraljevstvu i upućivao ih u njegova otajstva, a onda je izabrao *dvanaestoricu* s kojima je svakodnevno drugovao, njima na čelo postavio Petra, ukazivao im se živ nakon uskrsnuća, postavio ih za svjedoke svoje pobjede nad smrću, povjerio im na posljednjoj večeri svoju trajnu prisutnost u Presvetoj Euharistiji, darovao im svoga Duha na dan Pedesetnice i obučene u tu snagu odzogor poslao do nakraj svijeta navješćivati radosnu vijest.

Očitovanje vjere

Ta činjenica nije nekog prolaznog karaktera, kao i riječ koju je Isus uputio Petru: »Ti si Petar-stijena i na toj stijeni sagradit ću Crkvu Svoju«, te obećanje, »Evo, ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta«. Ona ima značenje za cijelu povijest, dok bude trajala Crkva. U tom smislu dvanaestorica su nastavila svoje poslanje u biskupskom zboru, kojemu je na čelu rimski biskup, nasljednik sv. Petra. Svaki biskup djeluje u skladu s Isusovim naumom o Crkvi kada je u povezanosti s drugim članovima zbora i s njegovom glavom, rimskim biskupom te je određena biskupija po svom pastiru, povezana s općom Crkvom, očituje se i ostvaruje kao dio jedne, svete, katoličke i apostolske Crkve. To znači da povezanost pojedinog biskupa sa Svetim Ocem i Apostolskom Stolicom u Rimu, kao i s drugim biskupima i mjesnim Crkvama diljem svijeta

koje su u zajedništvu s nasljednikom sv. Petra, nije tek izvanjska, administrativna, nego nutarnja, utemeljena na Isusovom povijesnom činu osnutka Crkve i na onom što on kao uskrslu Gospodin u snazi Duha Svetoga po njima ostvaruje u propovijedanju riječi, slavljenju svetih sakramenata i vodstvu svoga naroda. Stoga se uvijek radujem kad možemo očitovati tu svoju vjeru o Crkvi i Petrovu nasljedniku, prvenstveno molitvom i priklanjanjem uz njegovu učiteljsku riječ poslušom vjere a onda i svojim hodočasnničkim pohodima u Rim.

Hodočašća u Rim

Svi sudionici prvoga našeg biskupijskog hodočašća u Rim 1998. godine, nakon utemeljenja naše Biskupije i ove godine o njezinoj desetoj obljetnici, nose duboko iskustvo povezanosti i zajedništva naše mjesne Crkve s Apostolskom Stolicom. No, svojim sudjelovanjem na Biskupskoj sinodi u Rimu 2005. godine kao predstavnik Hrvatske biskupske konferencije imao sam izvanrednu prigodu tijekom tri tjedna živjeti zajedništvo biskupskog zbora, okupljenog sa svih strana svijeta oko svoje glave, pape Benedikta XVI., i iskusiti snagu i trajnost Isusove riječi: »Ti si Petar... i na toj stijeni gradim Crkvu svoju!« Naš Drugi biskupijski euharistijski kongres, na kojem će biti više biskupa iz domovine i svijeta, čiju će središnju euharistiju predvoditi msgr. Nikola Eterović na službi generalnog tajnika Biskupske sinode u Rimu, bit će očitovanje upravo takve naše pripadnosti Isusovoj Crkvi u povezanosti s nasljednikom sv. Petra i drugim članovima zbora apostolskih nasljednika.

ZAJEDNIŠTVO: *Na području Biskupije imamo dvije Katoličke klasične gimnazije. To je jedna novina na našem prostoru.*

BISKUP: Može se govoriti o novini ali i o starom iskustvu Crkve. Crkva je, naime, oduvijek pristupala čovjeku u cjelovitom smislu. Željela mu je pomoći u

Snimio: Duško Mirković

duhovnom, tjelesnom, intelektualnom, odgojnom pogledu. To Crkva kod nas nije mogla ostvarivati u komunističkom, totalitarističkom sustavu, koji ju je nasilno isključio iz odgoja i obrazovanja. Demokratski procesi u slobodnoj hrvatskoj državi to su ponovno omogućili te smatram našom dužnošću nastojati učiniti ono što možemo na tom području. Ne zbog prestiža Crkve ili nečega drugog, nego zbog služenja mladom čovjeku i pomoći roditeljima u njihovoj dragocjenoj i teškoj odgojnoj zadaći. Na području zapadne i srednje Slavonije, na potezu od Zagreba do Slavenskog Broda i od Zagreba do Osijeka, ne postoje klasične gimnazije.

Briga za mlade i obitelj

Odlučili smo kroz osnivanje katoličkih klasičnih gimnazija, na teritoriju kojeg pokriva naša Biskupija, omogućiti mladima ostvarivanje onih obrazovno-odgojnih

▲ Papa Ivan Pavao II. utemeljitelj Požeške biskupije duboko je utkan u njezine temelje.

▼ Susreti s najmlađima za biskupa su posebna radost.

Snimio: Duško Mirković

Snimio: Duško Mirković

▲
Za blagdan Svete Obitelji Biskupija svake godine organizira susrete obitelji s brojnom djecom.

prava koja njihovi vršnjaci imaju u drugim dijelovima naše domovine, te smo u Virovitici i Požegi otvorili Katoličku klasičnu gimnaziju, a u Požegi još i učenički kolegij, odnosno dom za srednjoškolce. To je jedno novo iskustvo, koje traži puno duhovnih i organizacijskih napora. Budući da je to područje djelovanja uistinu vrijedno i važno, smatram da ćemo i tu znati, u suradnji sa svima nadležnima i kompetentnima, učiniti ono što najbolje možemo za naše mlade.

Od početka smo nastojali u Biskupiji promicati sasvim konkretan pristup čovjeku, polazeći od evanđeoske činjenice spasenja i radujem se što je u mnogim našim župama učinjeno mnogo na buđenju osjetljivosti za čovjeka, posebno onog u nevolji.

Snimio: Duško Mirković

ZAJEDNIŠTVO: Sve redovite aktivnosti prati Vaše kontinuirano zauzimanje za obitelji koje se nisu bojale života, za učenike i studente iz obitelji slabijeg materijalnog stanja, a na području Biskupije aktivno radi i Caritas.

BISKUP: Često sam ponavljao da Crkva nije pozvana i nema mogućnosti rješavati socijalno pitanje, nego je država dužna organizirati sustave unutar kojih se ono može cjelovito riješiti jer ona zato i postoji. Ali Crkva je utemeljena na Božjoj ljubavi, koja je išla za čovjeka do kraja, na križ i koja je jedina u stanju preokrenuti našu smrtnu sudbinu u život, te ona stoga nužno mora nastojati oko karitativne djelatnosti po kojoj svjedoči tu Božju snagu.

Brojni karitativni projekti

Od početka smo nastojali u Biskupiji promicati sasvim konkretan pristup čovjeku, polazeći od evanđeoske činjenice spasenja i radujem se što je u mnogim našim župama učinjeno mnogo na buđenju osjetljivosti za čovjeka, posebno onog u nevolji. Caritasovi volonteri, koje imamo u većini župa, dragocjena su pomoć u tom pogledu. Na biskupijskoj razini pokrenuli smo više karitativnih projekata, koje oni svojom suradnjom pomažu ostvarivati. Jedan od njih je i pomoć siromašnim obiteljima s brojnom djecom. U povezanosti smo gotovo s 300 obitelji koje imaju petero ili više djece te ih nastojimo u okviru naših mogućnosti materijalno i duhovno podupirati. Već nekoliko godina trudimo se osigurati stipendije te pomažemo godišnje 60 do 70 srednjoškolaca i studenata iz siromašnih obitelji. Uvidjeli smo kako taj novčani odnos prema mladima nije

dovoljan, te smo – kako sam već spomenuo – otvorili za srednjoškolce dom u Požegi, gdje im uz materijalnu potporu omogućujemo i duhovni rast u usvajanju opće ljudskih i kršćanskih vrijednosti. Na području Biskupije nalaze se brojni prognanici, oni s Kosova, iz Bosne i iz Srijema, gdje se također pružala pomoć onoliko koliko se moglo, najprije u stambenom zbrinjavanju, a onda djeci u njihovim školskim potrebama.

Čuvanje duhovne i kulturne baštine

ZAJEDNIŠTVO: Ove godine predstavljen je vrijedan zbornik radova u čast požeškoga biskupa na 900 stranica, pod nazivom U službenju Božjem narodu, a u povodu Vašeg 60. rođendana, 35. obljetnice misništva i 10. obljetnice biskupstva. On na svoj način svjedoči također o nastojanjima Biskupije na prikupljanju arhivske, bibliotečne i sakralno-umjetničke baštine.

BISKUP: Da, Zbornik radova je dokumentarni i dokumentacijski uradak. Zahvaljujem svima koji su se oko njega trudili i iskazali mi posebnu pažnju prigodom mojih spomenutih obljetnica. Požeška biskupija nalazi se u dijelu Hrvatske koji je u 16. i 17. stoljeću bio pod otomanskom okupacijom. Imali smo bogat srednjovjekovni – posebno crkveni – život na ovim prostorima, ali je on slomljen a većina arhivskih, knjiških i drugih tragova nestala. Osobno stoga smatram potrebnim s posebnim marom prikupljati i čuvati sve ono što je nakon otomanske vlasti kod nas crkveno ostvareno na području pisane riječi, od arhiva do knjiga, slikarstva i ostaloga što je Crkva sačuvala. U tom smislu u sjedištu Biskupije organizirali smo povijesni arhiv, gdje smo sabrali sačuvanu arhivsku građu i knjige povezane s pojedinim požeškim crkvenim ustanovama, od isusovaca i pavlina, gimnazijskih profesora, do tzv. požeškoga Subalternog konzistorija, a onda i ono sačuvano iz naših župa, kako bi sve to bilo dobro pohranjeno, sustavno srediavano, obnavljano i čuvano. Jednako tako u Dijecezanskom muzeju, čiji je jedan dio bio ranije smješten u Zagrebu, pohranili smo predmete pokretne sakralne kulturne baštine, liturgijske predmete, tekstil, kipove i slike, podrijetlom iz župa i ustanova na području sadašnje naše Biskupije. Po njima nastojimo čuvati ono što je sastavni dio našega duhovnog identiteta na ovim prostorima, svojevrsno naše lice, izraz čovjekova duha, predmete umjetničke ili povijesne vrijednosti.

Preuređena katedrala

ZAJEDNIŠTVO: Vratimo se obljetnici Biskupije. Naime, sadržaji spomena desete obljetnice uspostave Požeške bi-

Snimio: Duško Mirković

▲ Biskup krsti peto i svako drugo dijete u obiteljima Biskupije.

skupije odvijaju se gotovo tijekom cijele ove godine, pogotovo na dekanatskim i regionalnim, odnosno arhidakonatskim postajama, a glavnina događanja bit će se od 27. do 30. rujna, posebno 30. rujna kad će se dogoditi i Biskupijski euharistijski kongres. Radi se o doista bogatom i raznovrsnom programu. Možete li ga malo prokomentirati.

BISKUP: Rekao bih da je naš Drugi biskupijski euharistijski kongres o desetoj obljetnici naše Biskupije već dobro u tijeku. Naime, gotovo cijele ove godine odvija se ono što je po crkvenim dokumentima jedna od važnih njegovih sastavnica: dublje upoznavanje euharistije, njezino bolje slavljenje, da bi se po njoj živjelo. Sve tri razine zahvaćene su programima koji su u tijeku. One su nazočne i na onim susretima, koje smo nazvali euharistijskim postajama na dekanatskim, regionalnim i drugim razinama, koje vode prema završnici na biskupijskoj razini. Svoju euharistijsku postaju imali su karitativni djelatnici, vjeroučitelji prije početka školske godine, zatim svećenici, redovnici i redovnice. No, ostanimo na programu samog Euharistijskog kongresa, koji započinje 27. rujna, na dan desete obljetnice uspostave naše Biskupije. Poznato Vam je da zbog drugih potreba nismo tijekom minulih deset godina mogli župnu crkvu sv. Terezije Avilske u Požegi preurediti za Katedralu. Odlučili smo to učiniti za desetu obljetnicu naše Biskupije, te će ona 27. rujna biti blagoslovljena a novi oltar posvećen.

Moći sv. Terezije

Tom prilikom, među nama će biti i biskup iz Avile, msgr. Jesús Garcia Burillo, koji će povezati Avilu i Požegu, dva

grada svete Terezije. Znakovito je da će prigodom posvete novog oltara u Katedrali, biskup Burillo u njega položiti moći sv. Terezije Avilske, te će tako naša povezanost, po uređenoj našoj majci crkvi, prigodom euharistijskog kongresa, imati svoju trajnu snagu. U crkvi sv. Terezije bile su stare orgulje, koje su prije sedamnaest godina doživjele neke neuspjele preinake. Zato smo za ovu prigodu nastojali nabaviti nove, koje će biti blagoslovljene 28. rujna. Ta svečanost bit će u okviru upoznavanja euharistije pod vidom uloge i mjesta glazbe u liturgiji. Dana 29. rujna, u predvečerje središnjega slavlja Euharistijskoga kongresa, bit će veliko bdijenje, koje će početi Vesperama – Večernjim hvalama u Katedrali. Nastavit će se pred Katedralom scenjskim pogledom u proteklih deset godina

života naše Biskupije, da bi onda mladi preuzeli svoj križ, kojega su donijeli u Požegu na svom ovogodišnjem korizmenom križnom putu i postavili ga na kongresni prostor. Oko njega će mladi nastaviti svojim programom bdijenja do pola noći, a vrhunac svega bit će cjelonoćno euharistijsko klanjanje u Katedrali.

Očitovanje vjere

Svih tih dana u pojedinim crkvama u Požegi održavat će se cjelodnevno klanjanje pred Presvetim. Na sam dan središnjega slavlja, 30. rujna u 10.30, sabrat će se u Požegi predstavnici svih naših župa. To će biti naša biskupijska euharistijska postaja, na kojoj se želimo očitovati kao mjesna Crkva, kao sastavni dio jedne svete, katoličke i apostolske Crkve. U euharistiji i po euharistiji, kako kaže II. vatikanski sabor, očituje se i ostvaruje Crkva. Ona je izvor i vrhunac cjelokupnog njezina života. Slavlje će predvoditi nadbiskup Nikola Eterović, generalni tajnik biskupske sinode u Rimu, s našim biskupima i uzvanicima iz inozemstva. Nakon euharistijskoga slavlja na trgu ispred Katedrale, ulicama grada Požege, krenut će euharistijska procesija u kojoj će biti prisutne udruge, organizacije, i drugi slojevi vjernika naše Biskupije. Na taj način želimo očitovati svoju vjeru i poklon Isusu Kristu u Presvetom otajstvu, izraziti zahvalnost onoj ljubavi koja nas okuplja, od koje živimo, od koje diše Crkva i koja je njezina jedina snaga, izvor i vrhunac njezina života.

ZAJEDNIŠTVO: *Zahvaljujemo Vam srdačno na ovom razgovoru. Neka Bog blagoslovi Vaš rad na Gospodnjoj njeni i podari Vam još puno godina na čelu povjerenog Vam stada, vjernika naše drage, Požeške biskupije.*

▼ Biskup redovito dio puta prema marijanskom svetištu u Voćinu propješači s brojnim hodočasnici.

Snimio: Duško Mirković

DRUGI BISKUPIJSKI EUHARISTIJSKI KONGRES

Požega, 27.-30. IX. 2007.

Informacije i naputci za Drugi biskupijski euharistijski kongres

Euharistijski kongres naše Biskupije o desetoj obljetnici njezina utemeljenja i uspostave dragocjen je trenutak u kojem ćemo ostvariti i očitovati zajedništvo naše mjesne Crkve. Stoga tom događaju želimo posvetiti punu pozornost na duhovnoj i organizacijskoj razini. U tom smislu na pomoć su informacije i naputci koje donosimo, kako bi svaki od hodočasnika na Kongresu ubrao što veće duhovne plodove.

■ Liturgijske i tehničke pojedinosti kongresa

U nedjelju, 30. rujna središnje je biskupijsko postajno euharistijsko slavlje na trgu ispred Katedrale s početkom u 10,30 sati. Na njemu će sudjelovati svi dijecezanski i redovnički svećenici, đakoni, sestre redovnice, nositelji drugih službi u Biskupiji, vjernici učlanjeni u pojedine udruge ili molitvene zajednice te svi pripadnici Božjeg naroda naše mjesne Crkve. Stoga pozivamo sve vjernike koji mogu da se toga dana upute u Požegu te budu dionici našega zajedničkog očitovanja vjere, poklona i zahvalnosti Isusu Kristu koji nas po euharistijskoj prisutnosti izgrađuje kao svoje mistično tijelo i daruje predokus zajedništva na gozbi u vječnoj slavi s njime.

■ Raspored procesije nakon euharistijskog slavlja

1. Križ – Svijeće
2. Ministranti

Svjetovne udruge:

3. Narodne nošnje
4. Pjevačke skupine u narodnim nošnjama
5. Vatrogasci
6. Limena glazba
7. Građanska straža (Požega)
8. Hrvatska vojska
9. Dragovoljci domovinskog rata
10. Udruga sv. Hubertusa
11. Udruga pčelara sv. Ambrozije

Crkvene udruge:

12. Udruga katoličkih medicinskih sestara i tehničara u Požeškoj biskupiji
13. Udruga katoličkih liječnika
14. Udruga katoličkih prosvjetnih djelatnika u Požeškoj biskupiji
15. Udruga mladih »S. Jula Ivanišević« (Staro Petrovo Selo)
16. Molitvena zajednica »S Marijom za život« (Požega)
17. Molitvena zajednica (Pleternica, Požega sv. Leopold...)
18. Vijeće obitelji s brojom djecom Požeške biskupije
19. Volonteri Caritasa Požeške biskupije
20. Udruga (Konferencija) sv. Vinka Paulskog (Nova Kapela)
21. Molitelji Predragocjene Krvi Isusove
22. Molitvena zajednica »MIR« (Nova Gradiška...)

23. Molitvena zajednica »Bl. Alojzije Stepinac« (Nova Gradiška)
24. Djelo Marijino (Markovac Našički)
25. Biskupijsko djelo za duhovna zvanja
26. Neokatekumenski put
27. FRAMA
28. Svjetovni red SF
29. Križari
30. Animatori mladih
31. Predstavnici mladih (katoličke gimnazije, krizmanici i dr.)
32. Vjeroučitelji
33. Predstavnici župa Požeške biskupije (Župna ekonomska i pastoralna vijeća, lektori...)
34. Redovnice
35. Redovnici (Milosrdna braća)
36. Sjemeništarci
37. Bogoslovi
38. Đakoni
39. Svećenici
40. Kardinali i Nadbiskupi
41. Djeca u narodnim nošnjama s laticama cvijeća (Dječji vrtić Radost iz Požege)
42. Biskupska asistencija
43. BALDAHIN kojeg nose mladi odjeveni u narodne nošnje a prate ga sa svake strane po dva nositelja velikih lampiona odjeveni u narodne nošnje – deset baklji za deset dekanata
44. Pjevački zborovi

Ostali narod

■ Mladi

Za mlade je predviđen program bdijenja u subotu, 29. rujna, koji počinje u 19,00 sati u Katedrali s molitvom večernjih hvala. Kao svojevrsni nastavak križnog puta organizira se toga dana pješačko hodočašće mladih u Požegu. Razumije se da će određeni broj mladih izravno doći autobusima u Požegu na slavlje bdijenja, posebno sudionici ovogodišnjega biskupijskog križnog puta mladih i kandidati za krizmu iduće godine. Mladi koji žele ići pješice krenut će iz sljedećih odredišta:

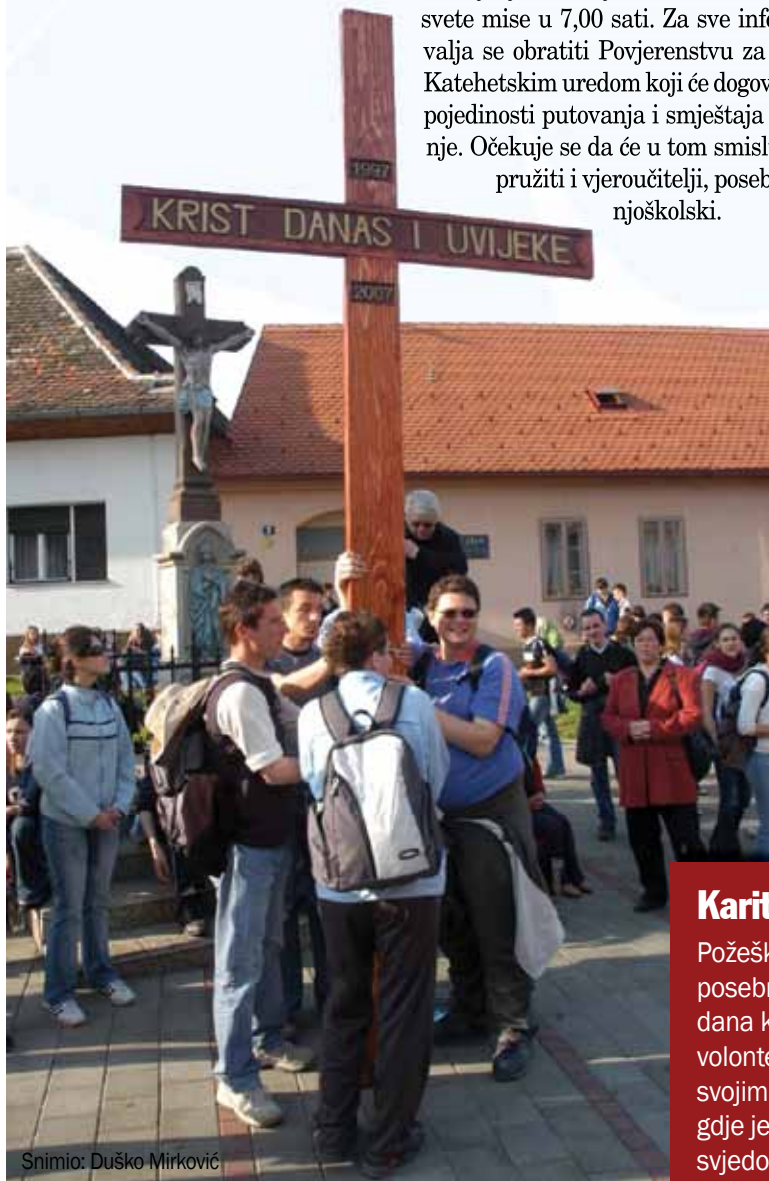
NOVA KAPELA – polazak u 12,00 sati ispred župne crkve
voditelji vlč. Đuro Cvitić i Dario Đanić, vjeroučitelj;

PLETERNICA – polazak u 15,00 sati ispred župne crkve
voditelj vlč. Mario Rašić;

JAKŠIĆ – polazak u 16,00 sati ispred župne crkve
voditelj vlč. Josip Bogović;

BRESTOVAC – polazak u 16,00 sati ispred osnovne škole
voditelj vlč. Stjepan Škvorc.

Dolazak pješaka na prostor ispred Katedrale najkasnije do 18,30 sati jer program večernjih hvala počinje u 19,00 sati na kojem valja sudjelovati. Nakon molitve mladi će svečano ponijeti križ sa svog ovogodišnjeg biskupijskog križnog puta i postaviti ga na kongresni prostor. Potom slijedi program mladih. Nakon programa, koji traje do 24 sata, mladi iz župa Požege i okolice povest će mlade pristigle iz drugih dijelova naše Biskupije u svoje domove na spavanje da bi se ponovno zajedno našli na euharistijskom postajnom slavlju u nedjelju, 30. rujna u 10,30 sati na trgu ispred Katedrale. Predstavnici pojedinih dekanata prema rasporedu ostat će na kongresnom prostoru te će zajedno sa svojim župnicima ili župnim vikarima predvoditi četrdeset minuta bdijenja naizmjenično sve do jutarnje svete mise u 7,00 sati. Za sve informacije valja se obratiti Povjerenstvu za mlade i Katehetskim uredom koji će dogovoriti sve pojedinih putovanja i smještaja za noćenje. Očekuje se da će u tom smislu pomoć pružiti i vjeroučitelji, posebno srednjoškolski.

Snimio: Duško Mirković

Molitva za Euharistijski kongres

Na svim misama u župama Požeške biskupije od 16. sve do 30. rujna molit će se iza popričesne molitva za Drugi biskupijski euharistijski kongres:

Isuse Kriste,
jedini Otkupitelju čovjeka!
O desetoj obljetnici utemeljenja
i uspostave svoje Požeške biskupije,
sabranim srcem i pobožnom dušom
razmatramo i slavimo
tvoje nedokučivo otajstvo ljubavi,
ovjekovječeno u Presvetoj euharistiji.
Tvoje tijelo
položeno za nas
na žrtveniku križa
i slavno uskrsnulo
u snazi Duha Svetoga
sakramentalno je prisutno
na oltarima i u svetohraništima naših crkava.
Primi našu duboku vjeru,
iskren poklon i srdačnu zahvalnost
za ljubav koja nas po tom otajstvu
ne prestaje okupljati, hraniti,
od grijeha čistiti i izgrađivati
u zajedništvo tvoga kraljevstva.

Tebe, koji si isti danas i uvijek,
usrdno molimo:
Daj da proslava našega
Drugog biskupijskog euharistijskog kongresa
sve nas snažno poveže u jedno.
Pomozi da on urodi većim poštivanjem nedjelje,
Dana Gospodnjega,
donese obilje duhovnih darova
obiteljima i pojedincima,
da probudi u mladima odvažnost
za svećeničko ili redovničko zvanje
i ohrabri ih u zauzetosti
za evanđeoske vrijednosti života.
Daj da ispunjeni tvojim mirom
idemo ususret onoj budućnosti
u kojoj ćeš ti s Ocem i Duhom Svetim
biti naša baština u vijeke vjekova.
Amen.

Karitativni dani tijekom kongresnog tjedna u Požegi

Požeški biskup dr. Antun Škvorčević uputio je vjernicima grada Požege posebno Pismo te ih je između ostalog pozvao da tijekom prva tri dana kongresnog tjedna, od 24. do 26. rujna, predvođeni Caritasovim volonterima, nastoje posjetiti starije, bolesne i siromašne osobe u svojim župama, da im posvjedoče Isusovu blizinu ljubavi, pruže pomoć gdje je ona potrebna te ih tako uključe u kongresno događanje i dadnu svjedočanstvo o svom životu u skladu s Euharistijom.

Trodnevna priprava u župama

U svakoj župi održat će se **trodnevna priprava pred hodočašće na Euharistijski kongres u Požegu**. Ona će započeti u četvrtak, 27. rujna na dan desete obljetnice uspostave naše Biskupije. Toga dana u 18,30 sati, kada se u Požegi slavi otvorenje Euharistijskog kongresa, **sva zvona sa zvonika svih naših župnih crkava petominutnim zvonjenjem označit će početak Kongresa** i podsjetiti na desetu obljetnicu uspostave Biskupije. Tijekom trodnevne duhovne pripreve vjernici će se moći u svojim župama pomiriti s Bogom i Crkvom u svetoj ispovijedi, jer će tijekom slavlja u Požegi biti za to ograničena mogućnost. U trodnevnoj pripravi za euharistijski kongres treba svakoga dana nakon svete mise ili neovisno o njoj **organizirati klanjanje pred Presvetim** i u pobožnost organizirano uključiti djecu, mlade, obitelji i starije.

■ Milostinja od Euharistijskog kongresa za izgradnju crkve u Africi

Kako je poznato u Africi djeluje naš misionar Karlo Prpić. Posljednjih nekoliko godina nastoji izgraditi pastoralni centar u Bamyangi. Požeška biskupija svojim dosadašnjim priložima pomogla je izgraditi crkvu sv. Josipa u tom Centru. Želi poduprijeti izgradnju i ostalih dijelova toga Centra te će sva milostinja koja će se prikupiti na Euharistijskom kongresu u Požegi biti namijenjena za izgradnju crkve sv. Josipa i Pastoralnog centra u Bamyangi u Kamerunu. Požeška biskupija prigodom svoga Drugog biskupijskog euharistijskog kongresa i na taj će način očitovati svoju katoličku širinu i zajedništvo s Crkvom po svem svijetu.

■ Glazbeni program

Slavlja Drugog biskupijskog euharistijskog kongresa prate bogati liturgijski programi. U Katedrali su napravljene nove orgulje tvrtke Eisenbarth iz Passaua. Na blagoslovu novih orgulja i svečanom koncertu 28. rujna sudjelovat će Komorni zbor Papinskog instituta za crkvenu glazbu iz Rima pod ravnanjem mo. Valentina Miserachsa Grau, koji će se tom prigodom predstaviti kao skladatelj, dirigent i orguljaš. Uz njega će nastupiti mo. Gabriele Terrone, orguljaš Papinske bazilike sv. Marije Velike u Rimu. Na središnjem euharistijskom slavlju 30. rujna ispred Katedrale izvest će se Missa lubilaris za puk, zbor, puhački ansambl i orgulje, koju je skladao mo. Valentin Miserachs Grau a posvetio ju je požeškom biskupu msgr. dr. Antunu prigodom desete obljetnice uspostave Požeške biskupije i njegovog biskupskog ređenja. Na misi će pjevati udruženi zborovi župa naše Biskupije.

■ Autobusi

U Požegu dolaze iz sljedećih pravaca:

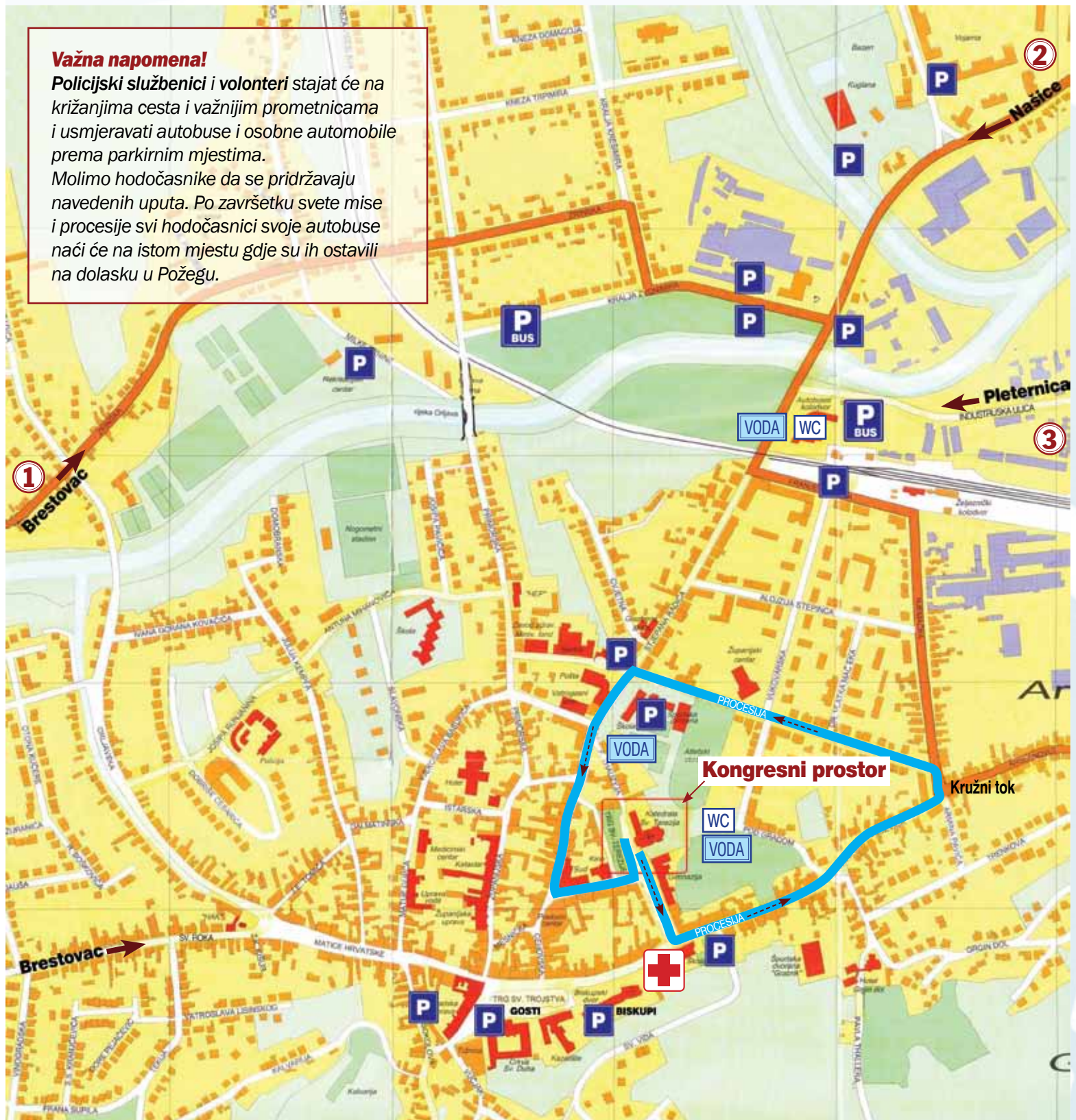
1 IZ PRAVCA BRESTOVCA dolaze autobusi s hodočasnima iz sljedećih dekanata: **Novljanskog, Novogradiškog, Pakračkog i dio Požeškog**. Oni će požeškom obilaznicom te ulicama Kralja Zvonimira i Osječke doći do Autobusnog kolodvora u Požegi, parkirati se i ostaviti hodočasnike koji će se pješice uputiti na kongresni prostor ispred Katedrale.

2 IZ PRAVCA NAŠICA – JAKŠIĆA dolaze hodočasnici iz sljedećih dekanata: **Virovitičkog, Slatinskog, Našičkog i dio Kaptolačkog**. Oni će Osječkom ulicom doći do Autobusnog kolodvora a potom pješice prema Katedrali.

3 IZ PRAVCA PLETERNICA – VIDOVCI dolaze hodočasnici iz **Pleterničkog i Novokapelačkog** dekanata. Oni će u Vidovcima poći na obilaznicu te Industrijskom ulicom doći na parkiralište pokraj Autobusnog kolodvora.

■ Automobili

Hodočasnici koji dolaze osobnim automobilima iz pravca **Nova Kapela preko Lipovca i Jagodnjaka** parkirat će iza Gradske kuće u Požegi. Hodočasnici iz ostalih pravaca svoje automobile parkirat će na obilježenim parkirališnim mjestima na području grada Požege, odnosno na mjestima na koja će ih uputiti policijski službenici i vatrogasci.

EUHARISTIJSKA POSTAJA NOVOGRADIŠKOG DEKANATA

Euharistija je jedina snažna točka ovoga svijeta

Piše: Ivica Žuljević

Snimio: Ivica Žuljević

Euharistijsko slavlje predvodio je biskup msgr. Antun Škvorčević u koncelecijaciji sa ostalim svećenicima

U pripravi za Drugi biskupijski euharistijski kongres, u predvečerje svetkovine Uznesenja Blažene Djevice Marije, 14. kolovoza, brojni vjernici Novogradiškog dekanata i hodočasnici iz drugih krajeva okupili su se na euharistijsku postaju u Marijanskom svetištu u Kloštru, pokraj Slavenskog Kobaša. Svečano euharistijsko slavlje predvodio je požeški biskup msgr. dr. Antun Škvorčević u koncelecijaciji s ostalim svećenicima.

Zavjetna slika iz 18. stoljeća

Slavlje je započelo procesijom iz starodrevne kloštarske crkve u kojoj je nošena slika Gospe Kloštarske, a koju je pjesmom pratilo oko pet tisuća vjernika. Voditelj svetišta msgr. Mijo Dukić podsjetio je kako je biskup Škvorčević prije 35 godina kao mladomisnik predvodio na Veliku Gospu euharistijsko slavlje u Kloštru i da je svih deset godina svoga biskupstva to vjerno činio. U uvodu biskup je kazao kako svoj prvi osobni i zajednički pozdrav svih prisutnih vjernika želi uputiti Isusovoj Majci. Podsjetio je na njezin kloštarski lik, zavjetnu sliku iz 18. stoljeća u koju su bile uprte oči mnogih ljudi, koji su Isusovoj Majci iskazivali blizinu svoga srca osjećajući da ih ona prati na njihovom životnom putu.

U Kloštru, marijanskom svetištu okupili su se brojni hodočasnici iz župa Novogradiškog dekanata.

Biskup je zaželio da Marija svima otvori oči srca za onu stvarnost koju je njezin sin Isus ostvario svojom mukom, smrću i uskrsnućem za svakog čovjeka. Istaknuo je kako Marija u nebeskoj slavi živi Isusovu uskrsnu preobrazbu tijela, a da je to njegovo preobraženo tijelo sakramentalno prisutno u svetoj Euharistiji.

U homiliji biskup je spomenuo kako u Kloštru već stoljećima kuca marijansko srce ovoga dijela Slavonije. Podsjetio je da je već kao dijete sa svojim roditeljima započeo iz Davora dolaziti u to svetište, odakle je u svoj život ponio poseban odnos odanosti i poštovanja prema Isusovoj Majci. „Stoga, radostan sam“, dodao je, „što se zajedno s vama, Marijinim štovateljima, mogu ovdje u Kloštru spomenuti desete obljetnice Požeške biskupije i ujedno se s Isusovom Majkom pripravljati za naš Biskupijski euharistijski kongres.“

Različiti oblici sebičnosti

Polazeći od naviještene riječi iz Poslanice sv. Pavla Rimljanima o oblačenju naše raskaldljivosti u neraskaldljivost, biskup je ponajprije podsjetio na ljudske sustave života ugrožene prolaznošću i raskaldljivošću. No, upozorio je, da sv. Pavao prvenstveno cilja na onu raskaldljivost u čovjeku, koja nije uvjetovana našom biološkom smrću, nego duhovnom ranjenošću, kojoj je ime grijeh i po kojem se događa rasulo našega duhovnog bića. Rekao je da smo svjedoci kako brojne suvremene životne sustave u Hrvatskoj, na političkoj, gospodarskoj u drugim razinama, nagrizu po sebičnosti i grijehu raskaldljivost, koja poprima različite oblike, o čemu svaki dan govore i sredstva javnog priopćavanja. Posebno je osjetljivo ono što se događa u suvremenom braku i obitelji, gdje su rastave sve češće, a mladi, prepuštajući se alkoholu, drogi i drugim porocima, postaju žrtve sustava raskaldljivosti.

Ne odričite se Božje ljubavi

Isus Krist u svom uskrsnuću je ustao na neraskaldljivost života i postao pobjednik nad sustavima raskaldljivosti, i s tom svojom pobjedničkom neraskaldljivošću ostao prisutan među nama u dragocjenom euharistijskom otajstvu. Biskup je ustvrdio: „U našem raskaldljivom svijetu i sustavima raskaldljivosti Euharistija je jedina jaka i snažna točka ovoga svijeta jer je u njoj prisutna Božja neraskaldljivost. Oni koji dolaze na svetu misu i pričestuju se Isusovim preobraženim euharistijskim tijelom postaju dionici Božjeg sustava neraskaldljivosti.“

Završavajući homiliju biskup je pozvao narod Božji Požeške biskupije da se o svojoj desetoj obljetnici sjeti tko je on Bogu i koje mu dobro iskazuje Isus Krist u svetoj misi i svetoj pričesti te da se nikada ne odrekne Božje ljubavi. Potaknuo je bračne drugove na vjernost u bračnoj ljubavi i svjedočenje da je brak sastavni dio Božjeg plana neraskaldljivosti. Ohrabrio je bračne drugove da prihvaćaju djecu i ne boje se života.

Marijo, pomози nam stići u nebesku slavu

Pozvao je mlade da tragajući za puninom života vjeruju Božjoj istini o sebi, da joj se približe cijelim svojim mladenačkim srcem te da ne dopuste da u njih uđe bilo koji program ili otrov raskaldljivosti. Potaknuo je i starije, koje pritišću visoke godine, zahvaća slabost i razne bolesti da svoje patnje sjedine s Isusovom žrtvom ljubavi u kojoj im je Bog svima darovao nadu neraskaldljivosti. Zamolio je Mariju na nebo uznesenu da svima pomogne dospjeti u onu proslavu, koju joj je dodijelio uskrsli Gospodin.

Nakon popričesne molitve izložen je Presveti Oltarski Sakrament a potom je krenula teoforična procesija mnoštva vjernika po novoizgrađenoj dugoj stazi oko svetišta. U procesiji su sudjelovali ministranti, mladi, vjernici odjeveni u narodne nošnje, članovi Župnih ekonomskih i pastoralni vijeća, čitači, pjevači i svećenici iz župa Novogradiškog dekanata. Mnoštvo vjernika iskazivalo je pjesmom, poklicima i molbencama svoj poklon Isusu u Presvetom Oltarskom Sakramentu. Procesija je zaključena zajedničkim činom poklona Isusu Kristu u Presvetom Oltarskom Sakramentu, kojeg je predvodio biskup Antun.

Snimio: Ivica Žuljević

EUHARISTIJSKA POSTAJA NOVLJANSKOG DEKANATA

Ne odbijmo poziv na Isusovu gozbu

Brojni vjernici Novljanskog dekanata te iz šire okolice okupili su se na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije u Jasenovcu na svoju euharistijsku postaju, u pripravi za Drugi biskupijski kongres. Euharistijsko slavlje predvodio je novljanski dekan Ivan Nikolić, u koncelebraciji s domaćim župnikom Mariom Cimbalom te ostalim župnicima dekanata. Pozdravljajući sve nazočne hodočasni-

ke, a posebno one koji su pješice došli u Jasenovac iz Novske i Bročica, predvoditelj slavlja je istaknuo kako Gospa Jasenovačka na ovom mjestu, kao i širom naše domovine, na ovaj dan u svojim svetištima okuplja veliko mnoštvo vjernika svojim majčinskim osjećajima koji su svakom čovjeku od njegova rođenja najbliži. Marija, osim toga, jedina najbolje i najtočnije zna put kojim se dolazi do njezina sina Isusa

Krista. On, živ među nama u Presvetoj euharistiji, po Mariji i s ovog mjesta, kako je kazao dekan, poručuje svima nama da onaj tko dolazi na njegovu gozbu i tko se hrani njegovom nebeskom hranom zauvijek će živjeti u nebeskoj slavi.

Preč. Nikolić je ovog puta upozorio kako u Hrvatskoj, pa i u Požeškoj biskupiji, ima sve manje rođenih, pozvavši obitelji da se ne boje Božjega dara – djece. Posebno je pozvao majke i one žene koje to još nisu postale da upru pogled u nebesku majku kako bi im dala snage i hrabrosti da, unatoč svim nedaćama ovog vremena koje baš nije sklono obiteljima s puno djece, prihvate najljepši zemaljski dar – novi život.

Po završetku popričesne molitve kroz središte Jasenovca krenula je teoforična procesija u kojoj su sudjelovali brojni ministranti, djevojčice u bjelini s laticama cvijeća, župnim zastavama, bakljama i narodnim nošnjama. Po povratku u župnu crkvu slavlje je zaključeno molitvom za Biskupijski euharistijski kongres i blagoslovom s Presvetim Oltarskim Sakramentom. (M. C.)

EUHARISTIJSKA POSTAJA PAKRAČKOG DEKANATA

Govor kršćanina treba biti govor blagoslivljanja

Na blagdan Uznesenja Blažene Djevice Marije u istoimenoj župi u Pakracu održana je dekanatska euharistijska postaja vjernika Pakračkog dekanata u pripravi za Drugi biskupijski euharistijski kongres. Svečano misno slavlje u župnoj crkvi predvodio je domaći župnik i arhidakon zapadno-slavonski Marko Pišonić, u koncelebraciji sa svećenicima Pakračkog dekanata, na čelu s dekanom Brankom Gelemanovićem.

Homiliju za više od tisuću hodočasnika imao je dekan Gelemanović. Podsjetio je vjernike da je zmaj, koji je progono ženu zaodjenutu u sunce, slika progona Kristove Crkve nakon njegova uzašašća. Taj isti zmaj i danas progoni Kristovu Crkvu želeći joj nanijeti zlo. Posebno se osvrnuo na govor prokletstva pojedinih kršćana upućujući ih na Marijin govor u evanđelju, napominjući da je to istinski govor svakoga kršćanina jer kršćani su oni koji svojim govorom blagoslivljaju, a ne proklinju.

Po završetku svete mise ulicama grada Pakraca uslijedila je teoforična procesija s Presvetim Oltarskim Sakramentom u

Snimio: Duško Mirković

kojoj su sudjelovali svećenici, ministranti, članovi Župnih ekonomskih i pastoralnih vijeća, čitači, pjevači, volonteri župnih Caritasa. Kroz četiri postaje u gradu vjernici su s Marijom u njezinoj školi života pratili

njezina Sina, od Kristova začeca i Marijina »Evo me« u Nazaretu do predanja Duha Svetoga apostolima, u molitvenom zajedništvu s Kristovom Majkom Marijom, u Jeruzalemu. (pA)

Teoforična procesija ulicama grada u kojoj su sudjelovali brojni hodočasnici.

EUHARISTIJSKA POSTAJA KAPTOLAČKOG DEKANATA

Bez nedjeljne mise ne možemo biti pobjednički narod

Piše: Ljiljana Marić

▲
Gospa od utjehe u Velikoj stoljećima okuplja brojne hodočasnike Požeštine

Svaki puta kada slavimo svetu misu mi se s Isusom Kristom suprotstavljamo smrtnoj snazi koja nas susreće na putovima našeg ljudskog postojanja - poručio je biskup.

▼

Na blagdan Velike Gospe u prošteništu Gospe od utjehe u Velikoj tradicionalno su se već okupili brojni hodočasnici Požeštine. Euharistijsko slavlje, koje je predvodio požeški biskup mons. Antun Škvorčević u koncelebraciji s kaptolačkim dekanom preč. Vladimirom Viragom, prepoštom Stolnog kaptola msgr. Josipom Devčićem te ostalim svećenicima dekanata, ujedno je bilo i euharistijska postaja vjernika Kaptolačkog dekanata u pripravi za Biskupijski euharistijski kongres.

Pouka i ohrabrenje

Na početku euharistijskog slavlja u Velikoj biskupa i sve nazočne pozdravio je dekan Virag istaknuvši kako nas je u pripravi za Drugi biskupijski euharistijski kongres na ovoj veličkoj postaji okupila Marija, oko svoga sina Isusa Krista, prisutnoga u presvetoj euharistiji.

– Pripravljamo se za naš Biskupijski euharistijski kongres prema kojem ovih dana koračamo marijanskih koracima, onim koje smo prokušali tijekom naše hrvatske povijesti. Želimo da nas ona, Majka Isusova, pouči, učvrsti, ohrabri i osnaži u ovom trenutku naše, ne lagane, hrvatske povijesti – kazao je požeški biskup Antun Škvorčević u uvodnom dijelu slavlja.

Biskup je u propovjedi podsjetio kako je na blagdan Velika Gospe prije sedamdeset godina u Požegi održan veličanstven Euharistijski kongres. Željeli smo, dodao je, desetu obljetnicu naše Biskupije obilježiti euharistijskim kongresom i

a na neki način povezati našu sadašnju vjerničku i hrvatsku situaciju s onim vremenima u kojima su naši prethodnici pred Drugi svjetski rat nastojali baš u euharistiji promišljati istinu o čovjeku koju nam je donio Isusu Krist svojom mukom, smrću i uskrsnućem. Euharistiji kongres vodio je mladi biskup koadjutor Alojzije Stepinac koji je tom prigodom kazao da je svijet u bolesnom stanju, a lijek za to stanje ponudio nam je Bog u svome djelu, u Isusu Kristu. To djelo Božje ljubavi, njegova pobjednička snaga i danas je prisutna među nama u Presvetom euharistijskom otajstvu. Svaki puta kada slavimo svetu misu mi se s Isusom Kristom suprotstavljamo smrtnoj snazi koja nas susreće na putovima našega ljudskog postojanja.

Pronaći sebe

Biskup je kazao kako se na svetkovinu Uznesenja Marijina diljem Biskupije u pojedinim njezinim svetištima održavaju euharistijske postaje pojedinih dekanata. Zašto baš na Marijin blagdan? Zato jer je Marija nakon Isusa prvi član Crkve koja je ušla u nebesku proslavu pobjede nad smrću, ona je postala dionik te pobjede za svu vječnost. Za Marijom su kroz 14 hrvatskih stoljeća mnogi hodili vjerujući Božjoj besmrtnosti i čovjekovoj besmrtnosti u Bogu, u Isusu Kristu.

– Da li mi danas na ovim hrvatskim prostorima zaista živimo dubinu postojanja iz vjere ili su nas iz te dubine izvukli različiti procesi, demokratski, globaliza-

cijski, gospodarski i različite nevladine organizacije? Danas smo na ovoj euharistijskoj postaji da pokušamo pronaći sebe i smjestiti na Božju dubinu postojanja, a ne neku koju su odredili neki ljudi – poručio je biskup.

Kao što priroda ne može bez vode, kojoj je Bog dao posebno svojstvo, tako i sve oko nas ima neku Božju dubinu postojanja. Što je čovjeku potrebno da istinski živi svoj život? Čovjek je, odgovorio je biskup, osobna stvarnost kojom treba Božja snaga kojoj je ime Duh Sveti ili Ljubav. Ta snaga progovorila je u Isusu Kristu i zato samo u Njemu postoji šansa ljudske preobrazbe, šansa pobjede života nad smrću. Marija je ušla u te procese cijelim bićem i držala ih se do kraja te postala preobraženo ljudsko biće božanskom snagom za svu vječnost u Isusu Kristu. Hoće li ova hrvatska zemlja biti zemlja neuspješnih pokušaja preobrazbe koji će završiti u mutnim pretvorbama kojekakve naravi i koje nas ogorčuju do dana današnjeg ili će Hrvatska po nama povjerovati Bogu? Budimo oni koji će Bogu vjerovati više nego li bilo kome drugome kako ne bismo bili siromasi.

Kongres dostojanstva i ponosa

Biskup je progovorio i obiteljima te se zapitao hoćemo li vjerovati Božjoj istini o obitelji ili onima koji izmišljaju svoje istine, jednospolne ili dvospolne, koje nisu Božje. Hoće li Hrvatska ostati na Božjem putu kojima je kročila kroz svojih 14 stoljeća postojanja ne ovisi, kako je kazao biskup, ni o Americi ni o Europi nego o svakome od nas. Neka se u nama izgrađuje Božje djelo u Isusu Kristu, onome koje je prisutno u euharistijskom otajstvu. Zato nedjeljna misa mora biti pobjednička besmrtna točka oko koje ćemo se stalno okupljati jer samo tako bit ćemo pobjednički narod, poručio je požeški biskup.

Neka Biskupijski kongres za koji se pripremamo, kazao je na kraju propovjedi, bude trenutak našega dostojanstva i katoličkog ponosa. A to dostojanstvo i ponos pokazali su vjernici Kaptolačkog dekanata koji su na kraju misnog slavlja sudjelovali u teoforičnoj procesiji sa Presvetim otajstvom te kipom Gospe od utjehe kroz Veliku zahvaljujući Isusu Kristu za njegovu stalnu prisutnost među nama.

Snimio: Tihomir Ivčetić

EUHARISTIJSKA POSTAJA VIROVITIČKOG DEKANATA

Po euharistiji čovjek postaje dionik Božje ljubavi

Piše: **Ivica Žuljević**

Ovogodišnja proslava blagdana sv. Roka, zaštitnika istoimene župe u Virovitici i grada 16. kolovoza ujedno je bila dekanatska euharistijska postaja za vjernike Virovitičkog dekanata u pripravi za Drugi biskupijski euharistijski kongres Požeške biskupije. Svečano misno slavlje u perivoju franjevačkog samostana predvodio je požeški biskup msgr. dr. Antun Škvorčević uz koncelebraciju domaćeg župnika i gvardijana fra Roberta Perišića, svećenika Virovitičkog dekanata na čelu s dekanom Robertom Mokrim, biskupijskog kancelara Ivica Žuljevića te braće franjevac.

Duhovna baština

Svečanost je započela ulaznom procesijom iz župne crkve prema perivoju u kojoj su bili ministranti, predstavnici svih župa Virovitičkog dekanata sa župnim zastavama, mladi u narodnoj nošnji, kip sv. Roka, svećenici i biskup. Nakon pozdrava virovitičkog dekana Mokrog, biskup Škvorčević u uvodu je istaknuo Isusove riječi «Gdje se dvojica ili trojica u moje ime sabrani, ondje sam i ja prisutan.» Pozvao je hodočasnike da se na ovom slavlju prepoznaju u dostojanstvu Isusovih učenika. Potom je podsjetio kako je na prostorima sadašnje Požeške biskupije bl. Alojzije Stepinac, u teškim vremenima pred II. svjetski rat, vodio nekoliko euharistijskih kongresa: 1934. u Virovitici, 1937. u Požegi i 1939. u Našicama. Potaknuo je vjernike da na tragu te duhovne baštine otvore svoja srca daru Boga živoga, euharistijskoj prisutnosti Isusa Krista, kojom se hranio sv. Rok i postao snažna osobnost. Biskup Škvorčević pozdravio je sve prisutne vjernike, kao i javne dužnosnike, ministra unutarnjih poslova Ivicu Kirina, župana virovitičko-podravskog Stjepana Feketića i virovitičkog gradonačelnika Zvonka Kožnjaka te njihove goste iz zemlje i inozemstva.

Isusov model čovjeka

Posebno je pozdravio svećenike i hodočasnike iz župa Virovitičkog dekanata, zahvalio im što svojim vjerničkim srcem izgrađuju zajedništvo Isusove Crkve u svojim župama te ih pozvao da budnom vjerom uđu u slavlje svetog euharistijskog otajstva.

Snimio: Ivica Žuljević

U homiliji biskup je progovorio o svetom Roku, istaknuvši da je on ostvarivao čovjeka po Isusovu modelu, u najdubljoj povezanosti sa svetom euharistijom. Naglasio je da i u Hrvatskoj postoje različiti pogledi na čovjeka i promiču različiti modeli njegova ostvarivanja. Prikazao je ljubav kao posebnost Isusova modela čovjeka i ustvrdio da je ona počelo našeg postojanja i da jedino u njoj čovjek nalazi puninu svoga ostvarenja i smisla, jer ga povezuje Bogom koji je ljubav. Naglasio je kako Isusov model čovjeka ima svoju jaku odnosnu točku u Euharistiji, jer ona čini vjernika dionikom Božje ljubavi, koja je išla za njega u smrt na križu i omogućila preobrazbu uskrsnuća. Biskup je podsjetio da euharistijskom postajom u Virovitici i Biskupijskim euharistijskim kongresom u Požegi idućega rujna želimo javno posvjedočiti svoju vjeru, zahvalnost i poklon Isusu Kristu za djelo ljubavi prisutno u svetoj Euharistiji te očitovati da želimo još snažnije ostvarivati Isusov model čovjeka u osobnom i javnom životu. Sve nazočne potaknuo je na vjernost Isusu Kristu riječima koje je nadbiskup Alojzije Stepinac prije sedamdeset i tri godine izrekao u Virovitici na Euharistijskom kongresu.

Poklonstvo Isusu

Nakon popričesne molitve izložen je Presveti Oltarski Sakrament a potom je krenula procesija s Presvetim Oltarskim sakramentom glavnim ulicama grada Virovitice. U njoj su sudjelovali predstavnici župa Virovitičkog dekanata sa svojim zastavama, ministranti, mladi i vjernici odjeveni u narodne nošnje, gradske udruge, članovi Župnih ekonomskih i pastoralnih vijeća, čitači, pjevači i svećenici. Dok je procesija išla gradskim ulicama vjernici su iskazivali poklonstvo Isusu u Presvetom Oltarskom Sakramentu pjesmom, poklicima i litanijama Imenu Isusovu. Po povratku u župnu crkvu sv. Roka slavlje je zaključeno činom poklona Isusu Kristu u Presvetom Oltarskom Sakramentu, kojeg je predvodio biskup Antun i završnim blagoslovom s Presvetim.

Na svršetku slavlja riječi pozdrava i zahvale biskupu i svima nazočnima uputio je župnik i gvardijan fra Robert Perišić a potom i biskup Škvorčević, koji je čestitao svetkovinu svetog zaštitnika svim župljanima župe sv. Roka na čelu s braćom franjevcima a Dan grada gradonačelniku i svim građanima Virovitice.

▲ Dok je procesija išla gradskim ulicama vjernici su iskazivali poklonstvo Isusu u Presvetom Oltarskom Sakramentu pjesmom, poklicima i litanijama Imenu Isusovu.

EUHARISTIJSKA POSTAJA PLETERNIČKOG DEKANATA

Čovjek je za Boga prva i najveća vrijednost

Piše: Ljiljana Marić

U svetištu Gospe od suza u Pleternici 31. kolovoza održano je završno euharistijsko slavlje devetnice Gospi od suza. Unatoč kiši slavlju je nazočilo preko 20.000 hodočasnika iz Požeške, Varaždinske i Đakovačke i Srijemske biskupije te Zagrebačke nadbiskupije. Predvodio ga je biskup msgr. dr. Antun Škvorčević, u koncelebraciji s brojnim svećenicima i redovnicima.

Pleternički župnik i rektor svetišta Antun Ćorković istaknuo je kako je ovogodišnja devetnica ujedno i dekanatska euharistijska postaja vjernika Pleterničkog dekanata u pripravi za Biskupijski euharistijski kongres. Podsjetio je kako je prije dvije godine Pleternica proglašena svetištem u prigodi 50. obljetnice štovanja Gospe od suza, samo dvije godine nakon što je njezin kip proplakao u Sirakuzi. Komadić platna kojem su brisane njezine suze od tada se nalazi u pleterničkom svetištu.

Tko je novost života

Ni zabrana komiteta, kako je kazao požeški biskup u propovjedi, nije mogla zaustaviti mnoštvo vjernika koji ustrajno već 52 godine dolaze u Pleternicu, Gospi do suza. „Ne biste vi dolazili ni ovdje kao ni u druga marijanska svetišta“, dodao je biskup, „da ovdje ne nalazite Mariju koja svjedoči Isusovu ljubav prema čovjeku, onu koja je za nas išla i na križ.“ Tijekom naših četrnaest stoljeća Marija, kojoj je

njezini sin povjerio zagovor i posredništvo u prenošenju Božje ljubavi prema čovjeku, prihvatila nas je kao svoje sinove i kćeri.“ To duhovno tkanje u hrvatskom narodu čiji je neizostavan dio Marija“, nastavio je biskup, „pomoglo je ovom narodu da unatoč i usprkos svemu ostanemo vjerni i ustrajni u svojoj vjeri Isusu Kristu i njegovoj Crkvi.“ Zbog toga je i ovom prigodom biskup, u ime svih vjernika, izrekao zahvalu Mariji. Ljubav Božja u njezinu Sinu Isusu Kristu je ljubav koja jedina pobjeđuje smrt i to je jedina novost ne samo na zemlji nego i u cijelom svemiru. Biskup je zapitao kome mi vjerujemo kao novosti života, kao svojoj šansi i budućnosti, osobnoj i zajedničkoj te odgovorio da ćemo postati siromašan narod i siromašne osobe ukoliko se odrekemo Božje ljubavi i istine o čovjeku.

Božja ljubav među nama

Biskup je kazao kako promatrajući našu hrvatsku stvarnost izgleda kao da postajemo sve nemoćniji i izgubljeniji dok u našim u međuljudskim odnosima ima sve manje ljubavi. Bog koji je u Isusu Kristu postao čovjekom i umro za nas na križu kravo je posvjedočio svojom ljubavlju kako je čovjek za njega prva i najveća vrijednost. Biskup je upozorio da je u Hrvatskoj sve više protivljenja i proizvodnje protivnika što nas neće nikamo odvesti. Najbolje ćemo se organizirati ako se organiziramo onako kako to Bog od nas očekuje, ponaj-

prije poštujući jedni druge, jer ukoliko polazimo od toga da smo protiv drugoga, postat ćemo nemoćni i neuspješni u svome životu. „Zato dopustimo“, poručio je biskup, „da u našim svetištima progovori Božja istina o nama samima pa da znamo kako djelovati u svojim obiteljima, na radnom mjestu, u gospodarstvu, politici i na drugim područjima života. Ovdje, na ovoj našoj euharistijskoj postaji želimo se zajedno s Marijom podsjetiti da je ta Božja ljubav neprestano među nama u svetoj euharistiji. Uskrslu Gospodin želi biti stalno među nama, ne želi nas ostaviti same i slabe, nego nas svake nedjelje poziva k oltaru. Upravo je to sudbonosno da mi ljudi nismo daleko od Božjeg djela ljubavi nego je ono trajno prisutno među nama.“

Nemojmo živjeti sitno, nego vječno

«Sve ove naše marijanske postaje na koje se okupljamo u hrvatskoj domovini trebale bi biti poticaj i pokretačka snaga kako bismo živjeli ne sitno i plitko nego vječno. Neka ova naša euharistijska postaja s Marijom, Isusovom majkom, bude zaista čin našega opredjeljenja upravo za takav naš put», poručio je biskup

Slavlje, kojem je prethodilo devet pripravnih večeri s misnim slavljinama koja je predvodio karmelićanin Vjenceslav Miheć te klanjenjem pred Presvetim, završilo je teoforičnom procesijom s Presvetim Oltarskim Sakramentom u kojoj je nošen lik Gospe od suza. U njoj su sudjelovale sve župe Pleterničkog dekanata, među kojima su bili mladi u nošnji, prvopričešnici, krizmanici, članovi crkvenih udruga i organizacija, Župnog ekonomskog i pastoralnog vijeća. Procesija koja se kretala među vjernicima na Gospinom brdu, praćena je pjesmom, molitvom i upaljenim svijećama.

Završetku devetnice, na kojoj se posebno molilo za hrvatsku domovinu, naše obitelji kao i za one koji su tragično preminuli u gašenju požara, među ostalim, nazočio je predsjednik Sabora Vladimir Šeks, ministar poljoprivrede, šumarstva i vodnog gospodarstva Petar Čobanković, ministar unutrašnjih poslova Ivica Kirin, saborska zastupnica Marija Bajt, gradonačelnici Pleternice i Virovitice Franjo Lucić i Zvonko Kožnjak, te predsjednik HVIDR-e Josip Đakić.

Preko 20.000 hodočasnika pjesmom i molitvom pratilo je lik Gospe od suza koja je nošena u svečanoj procesiji.

Snimio: Tihomir Ivčetić

EUHARISTIJSKA POSTAJA NOVOKAPELAČKOG DEKANATA NA GOSPINOM POLJU

Slušajmo poput Marije što nam Bog poručuje

Piše: **Višnja Mikić**

U oči blagdana Male Gospe, 7. rujna, na Gospinom polju iznad Bilog Briga u vrbovačkoj župi, u pripremi za Drugi euharistijski kongres Požeške biskupije te desetu obljetnicu njezine uspostave održana je euharistijska postaja vjernika Novokapelačkog dekanata. Kiša, koja je uporno padala, nije spriječila raspoložena srca vjernika da na Gospino polje stignu u procesijama sa svih strana dekanata.

Svečano misno slavlje predvodio je biskup msgr. dr. Antun Škvorčević. U koncelebraciji je bio domaći župnik Stjepan Bakarić, novokapelački dekan i staropetrovoselski župnik Antun Prpić, župnik u Novoj Kapeli Đuro Cvitić, štivički župnik Mario Katić, oriovački župnik Zvonimir Marjanović, lužanski župnik Antun Capan, bebrinski župnik Marijan Golec i biskupijski kancelar Ivica Žuljević. U ime svećenika, bogoslova, redovnica i više od tri tisuće okupljenih vjernika biskupa je na početku slavlja pozdravio dekan Novokapelačkog dekanata Antun Prpić.

Marija nas povezuje

U svom uvodu u euharistijsko slavlje biskup je istaknuo kako se spominjemo desete obljetnice uspostave Požeške biskupije te želimo iskazati svoju zahvalnost Isusovoj Majci za sve ono što je svojom majčinskom skrbi utkala u desetogodišnje zajedništvo požeške mjesne Crkve. Svake godine na hodočašćima diljem Požeške biskupije vjernici osjećaju koliko ih Marija međusobno povezuje, koliko pomaže da Isus Krist svojom euharistijskom prisutnošću ostvaruje u njima svoje mistično tijelo – Crkvu, naglasio je biskup.

– Dok zahvaljujem Isusovoj Majci, zahvaljujem i svima onima koji su vjernički dolazili u ovo svetište i nastojali svojim srcem istraživati Božje naume o čovjeku, usvajajući ih za svoj osobni i obiteljski život. Budimo vjerni tom putu djedova i očeva i danas, te svojim vjerničkim srcem, poput Marije, prebirimo što nam to Bog poručuje i što bi trebalo ponijeti kao Božju snagu i Božje svjetlo za život – istaknuo je biskup.

Božji pogled na čovjeka

U homiliji biskup je podsjetio kako je Požeška biskupija, utemeljena prije deset godina, kao dio jedne, svete, katoličke i apostolske Crkve, zajedništvo ljudi koje Isus neprestano okuplja u presvetoj euharistiji.

– Deset godina pokušavamo se učiti Božjem pogledu na čovjeka, s Marijom, Isusovom Majkom, u njezinim svetištima. Pomogla nam je da jedni druge vidimo u svjetlu Isusova križa, kojim nas je otkupio. Želimo se danas i na ovom hodočašću obnoviti u Božjoj istini o nama. (...) Ne dopustimo da nas netko pokoleba u nastojanju oko vjernosti Bogu. Svrstajmo se među one koji su mu vjerni u osobnom, obiteljskom, radnom, javnom životu – kazao je biskup.

On je vjernicima poželio da ono, što je Bog darovao u Presvetom otajstvu euharistije, snažno zahvati svakoga od njih, da od tog Božjeg djela što punije žive što je Marijina želja.

Poklon Presvetom Oltarskom Sakramentu

Nakon poprične molitve izložen je Presveti Oltarski Sakrament. Mnoštvo vjernika iskazivalo je pjesmom, pokli-

Snimio: Ivica Žuljević

cima i molbenicama svoj poklon Isusu u Presvetom Oltarskom Sakramentu. Prije završetka klanjanja biskup je u ime svim prisutnih vjernika izmolio čin poklona Isusu Kristu u Presvetom Oltarskom Sakramentu. Euharistijsko slavlje na Gospinom polju svojom pjesmom uveličala su zborovi iz župe Nove Kapele, Vrbove i Štvice. Svaki vjernik po odlasku s misnog slavlja dobio je brošuricu, pod nazivom »Gospino polje, Dubovac – Bili Brig«, autora župnika Bakarića.

Unatoč kiši na Gospinom Polju iznad Bilog Briga okupilo se mnoštvo vjernika iz svih župa Novokapelačkog dekanata.

Snimio: Ivica Žuljević

EUHARISTIJSKA POSTAJA SLATINSKOG DEKANATA

Marija je euharistijska žena

U pripravi za Drugi biskupijski euharistijski kongres vjernici Slatinskog dekanata okupili su se na blagdan Uznesenja Blažene Djevice Marije na svojoj dekanatskoj euharistijskoj postaji u Novoj Bukovici. Tome slavlju je prethodila devetnica na temu: Marija – euharistijska žena. Središnje misno slavlje na sam blagdan Velike Gospe predvodio je preč. Antun Čorković, rektor svetišta Gospe od suza u Pleternici. U prigodnoj homiliji predvoditelj slavlja je brojne hodočasnike potaknuo na ljubav prema

zemačkoj majci, majci Domovini, majci Crkvi, a posebno prema nebeskoj Majci. Ona koja je od početka do kraja bila vjerna i poslušna Bogu najtočnije nas vodi do našega gospodina Isusa Krista, njenog Sina. Marija je cijelim svojim životom potvrđivala da je prava i istinska euharistijska žena.

Euharistijsko slavlje završilo je teoforičnom procesijom s Presvetim Oltarskim Sakramentom u perivoju župne crkve koja je praćena molitvom i pjesmom brojnih vjernika. (D. A.)

EUHARISTIJSKA POSTAJA POŽEŠKOG DEKANATA

Euharistija je najsnažnija postaja Božje ljubavi

Piše: Helena Toman

Snimila: Ljiljana Marić

▲ Klanjanjem pred izloženim Presvetim Oltarskim Sakramentom iskazana je duboka vjera, poštovanje i zahvalnost Isusu Kristu.

U kutjevačkom prošteništu Rođenja Blažene Djevice Marije već stoljećima se na blagdan Male Gospe okupljaju hodočasnici iz Kaptolskog, Pleterničkog i Požeškog dekanata. Tako je bilo i ove godine kada su posebno brojni bili vjernici Požeškog dekanata koji su se okupili na svoju euharistijsku postaju u pripravi za Drugi biskupijski euharistijski kongres.

Svečano euharistijsko slavlje u Kutjevu, koje je počelo svečanom procesijom od župne crkve prema prostoru ispred kutjevačkog dvorca s likom Gospe kutjevske, predvodio je požeški biskup Antun Škvorčević, u koncelebraciji s novim katedralnim župnikom Markom Pišonićem, župnikom i gvardijanom požeškog samostana Josipom Poletijem te ostalim svećenicima dekanata koje je kao i hodočasnike na početku pozdravio kutjevski župnik Mato Rukavina.

Božanska postaja

Biskup je u uvodnom dijelu slavlja napomenuo kako je upravo Marija ta koja nas najbolje i najtočnije može dovesti do njezinog Sina, Isusa Krista čijom spasiteljskom snagom možemo postati pobjednici života.

Na ovoj euharistijskoj postaji, dodao je biskup, želimo se upravo susreti s Isu-

som Kristom čiju pobjedničku prisutnost slavimo u svakoj svetoj misi. Kako ovo nije obična nego božanska postaja, došli smo ovdje kako bi još jednom potvrdili da želimo biti dio upravo takve postaje jer samo nas Isus može povesti u zagrljaj svome Ocu, odnosno u život vječni, poručio je biskup.

U Isusu Kristu Bog ulazi u naše ljudsko postojanje tako da postaje u nama Bog. Na koji način se to događa? Uvijek i iznova, odgovara biskup, u Presvetoj euharistiji u kojoj je neprestano prisutan Isus Krist kako bi našu smrtnu stvarnost preobrazio u puninu

života. I zato je uvijek iznova potrebno s Marijom, Isusovom majkom, koja je prva razumjela da je on Sin Božji, prosuđivati stvarnost oko sebe kako bismo u njoj znali prepoznati Božje znakove. Biskup je upozorio kako se nije dovoljno u životu osloniti na ljudsku organiziranost jer je za naš život presudna Božja organiziranost. Zbog toga je euharistijska najsnažnija postaja Božje ljubavi i preobrazbe smrti u život.

Rođenje od Boga

– Marijo, daj da svako hrvatsko srce razumije ovu istinu te da ne pomrači pred vječnošću i Bogom nego da uvijek iznova, dok se trudimo organizirati svoj zemaljski život na različitim razinama, imamo osjećaja, pameti i srca za ono što je Bog za nas učinio, za nas organizirao u Isusu Kristu – poručio je biskup.

Marija je, dodao je, tijekom četrnaest stoljeća neprestano pomagala hrvatskom čovjeku da se rodi od Boga što punije i istinskije. Ima li nekoga u Hrvatskoj tko se ne želi roditi od Boga, zapitao je biskup, pitajući dalje, da li se želimo roditi na puno drugih razina, a samo ne na onoj Božjoj, jedinjoj koja nudi odgovor na najvažnija pitanja ljudskog postojanja. Neka nam Marija pomogne da ne mislimo sitno i maleno o sebi i životu nego onako i onoliko koliko je ona znala živjeti po Božju, poručio je biskup Škvorčević.

Na kraju misnog slavlja vjernici su Isusu Kristu iskazali duboku vjeru, vjernost, poštovanje, poklon i zahvalnost klanjanjući se pred izloženim Presvetim Oltarskim Sakramentom, sabrani u molitvi i pjesmi.

Snimila: Ljiljana Marić

Sakrament Isusove ljubavi jači je od smrti

Piše: Ivica Žuljević

Ovogodišnje redovito hodočašće u Voćin, 21. kolovoza, o desetoj obljetnici utemeljenja i uspostave Požeške biskupije, održano je kao regionalna euharistijska postaja vjernika Katedralnog, Posavskog i Zapadno-slavonskog arhidakonata u pripravi za Drugi biskupijski euharistijski kongres. U tom poznatom Marijanskom svetištu okupilo se više od 20.000 hodočasnika, među kojima su bili brojni pješaci, većina mladi.

Pješaci hodočasnici

Hodočašće je započelo prethodnoga dana blagoslovom pješaka iz Davora, Nove Kapele, Požege i drugih župa, u crkvi svetog Lovre u Požegi. Ispratila su ih zvona s požeških crkava. Kao i ranijih godina, prenočili su u Stražemanu, a potom rano ujutro 21. kolovoza s brojnim drugim pješacima, pod vodstvom msgr. Josipa Devčića, krenuli na cjelodnevni put preko Papuka, kako bi u večernjim satima s drugim hodočasnici, pristiglim autobusima i osobnim automobilima, sudjelovali na večernjem euharistijskom slavlju u svetištu, koje je predvodio biskup dr. Antun Škvorčević, u konceleciji sa svećenicima i redovnicima iz župa spomenutih arhidakonata. Među njima su bili i pješaci iz zapadno-slavonskog dijela Biskupije, posebno iz Novske i Jasenovca. Druga hodočasnička skupina pješaka stigla je iz Daruvara pod vodstvom vlč. Partrika Alatića. Biskupa i sve hodočasnike na početku slavlja pozdravio je novi voćinski župnik Mladen Štivin, koji je podsjetio na stoljeća ispunjena koracima hodočasnika prema Voćinu, a u taj splet svete povijesti uključeno je i deset godina Požeške biskupije.

U uvodnoj riječi biskup Škvorčević je u ime svih nazočnih hodočasnika uputio pozdrav Mariji, Gospi Voćinskoj, vjernoj zagovornici Isusove braće i sestara Požeške biskupije, zahvalivši joj što je pratila tu mjesnu Crkvu na njezinu desetogodišnjem putu vjere, nade i ljubavi. Zahvalio je donedavnom župniku Željku Strnaku na služenju Gospinim hodočasnici u središnjem biskupijskom svetištu te predstavio novog župnika poželjevši mu da svojom svećeničkom požrtvovnošću bude vjeran služitelj vjere voćinskih župljana, posebno doseljenih s Kosova, i Marijinih hodočasnika.

Snimio: Duško Mirković

Mjera života po Božjoj riječi

Biskup je u homiliji podsjetio na različita mjerila kojima ljudi pristupaju svom životu, od političkih, gospodarskih, obrazovnih, najširih kulturoloških. Kazao je da je Marija mjerila svoj život najtočnijim načinom, Božjom riječi, njegovim naumom o čovjeku te je rekao nazočnim vjernicima da im prvo valja na ovom hodočašću pročistiti sebe od svega onoga što im priječi živjeti u skladu s Božjom istinom o čovjeku. Biskup je rekao da nas naviještena Božja riječ podsjeća tko smo po Bogu i ustvrdio da su vjernici – osobito na svojim hodočašćima – dio onog molitvenog zajedništva Crkve koje je započelo s apostolima i Marijom u dvorani posljednje večere, bilo obdareno Duhom Svetim, brojčano se trajno umnažalo i širilo po svem svijetu. Istaknuo je da su se u tu molitvenu zajednicu prije deset godina po odredbi pape Ivana Pavla II. na svoj način uključili vjernici novoutemeljene Požeške biskupije te da Isus Krist Marijinim zagovorom, molitvom i zaštitom u brojnim dušama i srcima ove Biskupije snagom svoga Duha izgrađuje i ostvaruje živi organizam svoje Crkve.

Dostojanstvo braka i obitelji

Polazeći od činjenice da je Isus Marijinim posredovanjem učinio prvo čudo baš na svadbi u Kani Galilejskoj, biskup je istaknuo kako je očito da je Sin Božji pretvorbom vode u vino želio snažno istaknuti važnost i dostojanstvo braka i

obitelji. Stavljajući na stol čudesno vino Isus je podsjetio mladi bračni par na onu pretvorbu koja se događa u bračnoj ljubavi između muškarca i žene, odraz Božjeg životvornog zajedništva ljubavi, koje je imalo svoje očitovanje na križu. Marijin poticaj u Kani 'Što god vam rekne, učinite' biskup je povezo s Isusovim 'Činite to meni na spomen' na večeri ustanovljenja Presvete Euharistije. Istaknuo je da je Isus u predvečerje svoje muke i smrti, pretvorbom kruha u svoje tijelo i vina u svoju krv ustanovio sakrament svoje ljubavi, jače od smrti, koja jedina može preobraziti našu smrtnu stvarnost i privesti je k pobjedi života. Biskup se zapitao koliko se u idejnoj zbrci i medijskoj buci u Hrvatskoj čuje Marijin poziv iz Kani i Isusov s posljednje večere. Pozvao je hodočasnike da ne dopuste da Hrvatska postane prostor različitih ljudskih pretvorbi a da ne žive od one, ostvarene snagom Božje ljubavi, trajno prisutne u Presvetoj Euharistiji, koja je lijek besmrtnosti.

Nakon pričesti razvila se euharistijska procesija kongresnim prostorom u kojoj su sudjelovali predstavnici župa sva tri arhidakonata. Mnoštvo vjernika s upaljenim svijećama, njihova sabranost, molitva i pjesma utisnuli su u svaku dušu snažno iskustvo Božje blizine i zajedništva Crkve. Slavlje je završilo zajedničkim molitvenim poklonom Isusu Kristu, kojeg je predvodio biskup Škvorčević.

U marijanskom svetištu u Voćinu okupilo se više od 20.000 hodočasnika među kojima su bili i brojni pješaci, većina mladi.

REGIONALNA EUHARISTIJSKA POSTAJA SLAVONSKO-PODRAVSKOG ARHIĐAKONATA

Marijanska svetišta su naše jake životne postaje

Piše: Ivica Žuljević

Snimio: Ivica Žuljević

Klanjamo se tebi, božanstveni kruše, blagoslovi naše neumrle duše... pjevalo je tisuće hodočasnika u Voćinu.

U nedjelju, 9. rujna u svetište Majke Božje Voćinske došao je na svoje tradicionalno hodočašće sjeverni dio Požeške biskupije, odnosno vjernici iz Slavonko-podravskog arhiđakonata, iz župa Virovitičkog, Slatinskog i Našičkog dekanata. Na regionalno postajno euharistijsko slavlje u pripravi za Drugi biskupijski euharistijski kongres okupilo se više od 15000 hodočasnika, na čelu sa svojim svećenicima. Predvodio ga je požeški biskup dr. Antun Škvorčević. Nazočan je bio i predsjednik Hrvatskog sabora dr. Vladimir Šeks uz dužnosnike Virovitičko-podravške županije, grada Virovitice i Slatine te pojedinih općina.

Oko Isusova djela ljubavi

Slavlje je započelo s ulaznom procesijom u kojoj je na kongresni prostor svečano unesen lik Gospe Voćinske. Mladen Štivin, voćinski župnik i voditelj svetišta, pozdravio je sve nazočne, a voćinska mala djeca izrazila su biskupu čestitku za njegovu obljetnicu života, misništva i biskupskog služenja, dok su mladi u znak deset godina Požeške biskupije i biskupove službe pustili u zrak deset bijelih golubova.

U uvodu biskup Škvorčević je pozvao hodočasnike da pozdrave Isusovu Majku, koja u liku Gospe Voćinske od 18. stoljeća prati vjernike ovog dijela naše lijepe Domovine u njihovim nevoljama, radostima i nadama. Nakon poklika upućenih Mariji, biskup je pozdravio sve prisutne, podsjetivši ih da se na ovom desetom biskupijskom hodočašću u Voćin želimo

sabrati u srcima i dušama oko Isusova djela ljubavi u Presvetoj euharistiji i s Marijom se pripravljati za Biskupijski euharistijski kongres.

Najsmisleniji čovjekov put

U homiliji biskup Škvorčević je hodočasnima protumačio značenje postajnog euharistijskog slavlja u pripravi za Drugi biskupijski euharistijski kongres, a potom, na temelju naviještene Božje riječi, progovorio o Isusovu pozivu da svatko od nas temeljito promisli što je život, kojeg nismo birali, za kojeg ne znamo gdje završava i da se slobodno opredijelimo za ono što otkrijemo kao najsmisleniji čovjekov put. Istaknuo je da Isus zapravo poziva da napravimo određeni račun sa sobom, da na kraju podvučene životne crte ne bismo morali utvrditi loš ishod. Kazao je da su Marijanska svetišta tijekom četrnaest hrvatskih stoljeća i hodočašća vjernika na ta sveta mjesta bila jake životne postaje na kojima se po Marijinu zagovoru opredjeljivalo za Boga, u ispovijedi čistilo od grijeha, u svetoj pričesti ostvarivalo zajedništvo Isusova tijela i krvi, hranilo za život vječni. Biskup je podsjetio da se danas u Hrvatskoj pokušavaju praviti mnogi ljudski računi, koji postaju razračuni u kojima ljudi jedni o drugima ružno misle i govore te se zapitao što to mi i naša domovina po njima postajemo.

Položiti račun Bogu

Biskup Škvorčević je upozorio da se u tim računima i razračunima ne bi smjelo zaboraviti kako je Hrvatska dužna prvi i najvažniji račun Bogu. Predstavio je hodočasnima Isusov križ kao Božji račun ljubavi, kojim oslobađa čovjeka od zla i osposobljava za svako dobro i plemenito djelo, te je naglasio da je u euharistiji trajno među nama prisutna ta ljubav, pobjednica nad grijehom i smrću, koja nas svrstava među Božje putnike prema njegovoj vječnosti. Biskup je zamolio Isusovu Majku da nam svima pomogne bolje razumjeti Boga ljubavi i po Biskupijskom euharistijskom kongresu obnoviti se kao njegov narod.

Iza popričesne molitve kongresnim prostorom uputila se procesija predstavnika pojedinih župa s barjacima i svećenicima s Presvetim otajstvom, tijekom koje su vjernici poticani đakonovim pretpjevom odgovarali voćinskim hodočasničkim poklicima: 'Klanjamo se tebi, božanstveni kruše, blagoslovi naše neumrle duše. Na tisuće hvaljena, na uvijek slavljena, Djeva Marija, Majka Voćinska'. Slavlje je završilo molitvenim činom poklona i zahvalnosti euharistijskom Isusu Kristu, kojeg je predvodio biskup Škvorčević.

Snimio: Ivica Žuljević

SVETKOVINA SVETOG LOVRE, ZAŠTITNIKA POŽEŠKE BISKUPIJE

Sijmo dobro sjeme poput sv. Lovre

Piše: **Helena Toman**

Požeška biskupija 10. kolovoza slavila je svoga nebeskog zaštitnika, svetoga Lovru. Kako je ovaj svetac ujedno i zaštitnik Caritasa naše Biskupije slavlje je imalo još jednu dimenziju, bilo je ujedno i euharistijska postaja caritasovih volontera u pripravi za Drugi biskupijski euharistijski kongres.

Svečano euharistijsko slavlje u starodervnoj crkvi sv. Lovre predvodio je gospičko-senjski biskup mons. Mile Bogović, u koncelebraciji s požeškim biskupom mons. Antunom Škvorčevićem, kanonicima Stolnog kaptola te ostalim svećenicima i redovnicima Biskupije. Biskupa Bogovića i sve nazočne, među kojima su bila i dva stalna đakona Zdravko Tičl i Ivo Grbeš, bogoslovi i sjemeništarci biskupije, caritasovi volonteri, stipendisti biskupije, izvanredni djelatelji svete pričesti te ostali vjernici, pozdravio je biskup Škvorčević.

Smisao ljudskih trpljenja

– Vaš dolazak u Požegu zblizava i još dublje povezuje naše dvije mlade mjesne Crkve. Brojni ljudi koji su s područja sadašnje vaše Biskupije, posebno iz Like, doselili u naše krajeve, ugradili su svoju vjeru u život naše Biskupije i duhovno je obogatili – kazao je, među ostalim, biskup Škvorčević

On je predvoditelja slavlja, biskupa Bogovića zamolio da Isusovu nekrvnu žrtvu na oltaru sjedini s Lovrinom žrtvom života kao i svim nevoljama, stradanjima, progonima i siromaštvom ljudi požeškoga kraja i čitave Biskupije kako bi sva naša ljudska trpljenja i nevolje dobili svoj smisao po Isusovoj smrti i uskrsnoj pobjedi.

– Molimo se osobito za one koje teško pogađa dugotrajna suša i ugrožava im gotovo cijelu ljetinu. Sveti Lovro pomagao da kiša koja je počela padati natopi našu žednu slavonsku zemlju – zamolio je požeški biskup.

Dijeljenje dobara

Biskup Bogović u propovjedi je podsjetio na bogato duhovni život đakona i mučenika Lovre koji je živio u trećem stoljeću. Pozvao je nazočne da slijede njegov životni moto koji je sastojao u dijeljenju dobara drugima, posebno u dijeljenju ljubavi prema bližnjima. Crkva nas uči, dodao je biskup, da znademo osjetiti potrebe dru-

Snimio: Duško Mirković

goga i pružiti im pomoć. Lovro je zasijao dobro sjeme ljubavi koje želi nasljedovati i mlada Požeška biskupija. Nažalost, upozorio je biskup Bogović, danas u Hrvatskoj neki sustavno i ne slučajno siju loše sjeme. Takvog sjemena se trebamo čuvati, a gajiti dobro sjeme koji su zasijali i toliko naši istinski hrvatski velikani. Ne smijemo zaboraviti ni sjeme, istaknuo je biskup Bogović, kojim je zasijana naša slobodna hrvatska država.

Svjedočenje ljubavi

Na kraju misnog slavlja izmoljena je molitva za Požešku biskupiju, posebno za uspjeh Drugog biskupijskog kongresa kako bi donio obilje duhovnih plodova.

Nakon euharistijskog slavlja održan je susret caritasovih volontera koji svojim životom svjedoče ljubav i dobrotu te

promiču Isusov pristup životu i prošlogodišnjih biskupijskih stipendista kojih je bilo oko 60, a koji je vodio vlč. Pavao Mokri, ravnatelj biskupijskog Caritasa. Susret za izvanredne djelatelje svete pričesti održao je Zdravko Tičl, a susret za bogoslove i sjemeništarce, na kojem je govorio i požeški biskup Škvorčević, vodili su Perica Matanović i Pavle Filipović. Svima njima zajedno zatim je na zajedničkom zborovanju u Dvorani svete Terezije prigodno predavanje „na temu kršćanskog svjedočenja ljubavi kao bitnoj sastavnici poslanja Crkve, održao biskup Bogović. Požeški biskup na kraju se zahvalio svim sudionica te tom prigodom podsjetio na nedavno preminulu vrlo aktivnu dugogodišnju caritasovu volonterku u Pakracu Ančicu Peternel.

▲ Euharistijsko slavlje u crkvi sv. Lovre predvodio je gospičko-senjski biskup msgr. Mile Bogović.

▼ Nakon misnog slavlja održani su susreti Caritasovih volontera te bogoslova i sjemeništaraca.

Snimio: Duško Mirković

LJETNI SUSRET BOGOSLOVA I SJEMENIŠTARACA BISKUPIJE

Biskup s bogoslovima posjetio Dom za psihički bolesne osobe u Ljeskovici

Piše: Ljiljana Marić

U pripravi za Biskupijski euharistijski kongres u Domu sv. Augustina u Velikoj održan je od 6. do 10. kolovoza susret bogoslova Požeške biskupije te sjemeništara od 10. do 14. kolovoza. Svi su ujedno na svetkovinu Sv. Lovre, zaštitnika Biskupije, 10. kolovoza sudjelovali na euharistijskom slavlju u istoimenoj crkvi i popodnevnom susretu s biskupom msgr. dr. Antunom Škvorčevićem u Dvorani bl. Alojzija Stepinca.

Raduju se posjetu

Tijekom boravka u Velikoj bogoslovi su zajedno s biskupom 8. kolovoza posjetili Dom za psihički bolesne odrasle osobe u Ljeskovici. Biskupa i bogoslove je dočekala i u ime svih štićenika pozdravila ravnateljica Doma Katica Krijanović koja je ujedno i predstavila ustanovu koja postoji od 1935. godine. U njoj trenutno boravi 370 korisnika, uglavnom psihički bolesnih osoba koje u ovu ustanovu dolaze iz duševnih bolnica. Ima i veći broj mentalno retardiranih osoba koje inače nisu predviđene za ovakvu ustanovu a koje su tu ostale jer je ovaj Dom do nedavno bio ustanova za smještaj svih kategorija korisnika. Ravnateljica je napomenula da se korisnici raduju svakom posjetu, bilo

Jako mi je drago kada netko dođe, oduševljena sam kao i moji prijatelji. Moja rodbina i prijatelji mi nisu dolazili, ali ja njih posjećujem. Jako lijepo se osjećam kada nas naš dragi biskup posjećuje, odmah ozdravim – kazala nam je korisnica Štefica Štivičić iz Sićica kraj Nove Gradiške.

Snimio: Duško Mirković

da je riječ o njihovim najbližima ili nepoznatim osobama. Njih čak 50 posto nitko ne posjećuje.

Isus se poistovjetio s bolesnima

Biskup Škvorčević je zatim podsjetio kako je sv. Lovro, zaštitnik Požeške biskupije koja slavi svoju desetu obljetnicu postojanja, posebnu brigu vodio za siromašne i osamljene. Dolazimo ovdje, dodao je biskup, kako bismo poput sv. Lovre ne samo okrenuli svoje oči prema onima koji su nam blizu, nego i kako bismo približili svoje srce svima vama onom ljubavlju kojom vas voli Isus Krist, sam Bog.

– Isus u evanđelju kaže što god ste učinili jednome od najmanje braće meni ste učinili. To znači da se Isus poistovjetio sa svakim čovjekom, a posebno se

poistovjetio sa slabima, bolesnima, starima, odbačenima i gladnima. Mi smo Bogu svi jednako vrijedni, jednako važni i dragocjeni. Nitko od nas nije izbačen iz Božjega srca, Bog svakoga jednako voli i nosi u srcu – poručio je požeški biskup nazočnim štićenicima.

Osjećaj za malene i prezrene

Obraćajući se zaposlenicima u Domu, biskup je kazao da oni s jedne strane nose teret bolesničkog stanja osoba o kojima se brinu, a s druge strane oni su privilegirani Božji svijet jer kroz služenje bolesnima, siromašnima i starima oni zapravo služe samom Isusu Kristu.

Biskup je ovom prigodom bogoslovima poručio da moraju imati posebno razvijene osjećaje, one koje je Isus imao za malene, prezrene, siromašne. „Ovdje na ovim našim prostorima Hrvatske“, dodao je biskup, „izgrađujte onu civilizaciju ljubavi koju je Isus Krist započeo svojim križem, a koja se nije zaustavila do danas.“ „Ukoliko euharistijsko služenje ne povežete sa služenjem čovjeku vaše svećeničko služenje neće biti cjelovito“, poručio je biskup nazočnim bogoslovima te dodao da u ovoj ustanovi ispune svoja srca Isusovom prisutnošću koja je na djelu u njezinim štićenima.

Biskup i bogoslovi zajedno su se molili za sve nazočne kao i za sve one koji žive u Domu, ali i za Požešku biskupiju. Potom su darivali štićenike te obišli one koji su prikovani uz svoj bolesnički krevet.

Snimio: Duško Mirković

Snimio: Duško Mirković

SLAVLJE SV. KLARE U SAMOSTANU POŽEŠKIH KLARISA

U životu nam je najpotrebniji Bog

Požeške klarise, jedini kontemplativni red u Požeškoj biskupiji, 11. kolovoza svečanim su euharistijskim slavljem u svome samostanu proslavile blagdan Sv. Klare, svoje nebeske zaštitnice.

Požeške klarise, jedini kontemplativni red u Požeškoj biskupiji, 11. kolovoza svečanim su euharistijskim slavljem u svome samostanu proslavile blagdan Sv. Klare, svoje nebeske zaštitnice. Slavlje je predvodio požeški biskup mons. Antun Škvorčević, u koncelebraciji s prepoštom Stolnog kaptola mons. Josipom Devčićem, gvardijanom franjevačkog samostana u Požegi o. Josipom Poletom te ostalim svećenicima i redovnicima.

Euharistijska postaja

Biskup je podsjetio kako je ova misa jedna od euharistijskih postaja u pripravi za Drugi biskupijski euharistijski kongres. Dodao je kako su u Požegu prije sedam godina došle prve klarise kako bi bile molitvena potpora svećenicima i redovnicima Biskupije, ali i kako bi molile za nova duhovna zvanja. Posebno se osvrnuo na rad majke Celine koja je kroz sedam godina radila na kanonskoj uspostavi zajednice nakon čega se teško razbolila te je misno slavlja pratila iz bolesničkih kolica.

U propovjedi biskup je istaknuo kako živimo u vremenu u kojem se umnažaju trgovine u kojima se sve može kupiti, a na to, što čovjeku treba u životu dodatno još podsjećaju i reklame. Nametanje sustava vremena postojalo je i u vrijeme kada je živjela sveta Klara i sveti Franjo. Oni su se pobunili protiv takvoga sustava jer su shvatili da je jedino Bog u Isusu Kristu najtočnije pogodio što nama ljudima treba. U trgovinama se doduše može sve kupiti, ali u svemu tome se ne može naći smisao života. Objava nam kaže, a što su Franjo i Klara dobro shvatili, treba nam Isus Krist i ono što je Bog u njemu darovao – pobjedu života nad smrću.

Molitva za Kongres

Jesmo li mi u Hrvatskoj zaboravili što nam je najpotrebnije zbog sitnih trgovačkih potreba, zapitao je biskup, ukazujući na životnu istinu da svoje ljudsko postojanje možemo razumjeti samo iz Božjih vidika. Učite li vi roditelji, nastavio je biskup, svoju djecu da im ne treba samo škola, zanimanje, posao, kuća, nego da im

ponajprije i prvo treba Bog jer bez Njega mi smo ništa. Da u našem Gradu, Biskupiji i Hrvatskoj ima sve više takvih ljudi koji će u Bogu pronalaziti svoj smisao života svojom molitvom, dodao je biskup na kraju, pomažu nam i sestre klarise. Zahvalio im je za to njihovo poslanje te ih posebno zamolio da mole za obilje duhovnih plodova Biskupijskog euharistijskog kongresa. (M. M.)

Da u našem Gradu, Biskupiji i Hrvatskoj ima sve više ljudi koji će u Bogu pronalaziti svoj smisao života svojom molitvom pomažu nam i sestre klarise, kazao je biskup.

Snimio: Duško Mirković

Pohod obitelji nastradaloj u nevremenu

Snimio: Ivica Žuljević

Požeški biskup dr. Antun Škvorčević, u pratnji kancelara Ivica Žuljevića i okučanskog župnika fra Ante Ivanovića, posjetio je 24. kolovoza obitelj Borisa i Draginje Horvat u Bodegraju – župa Okučani, čija je kuća najteže nastradala u olujnom nevremenu prethodnog dana. Naime, oluja je u Bodegraju napravila štete na krovovima više kuća, ali je iščupala debelo lipovo stablo pokraj Horvatove kuće i teško je oštetila. Još uvijek uplašeni starci pokazali su biskupu što je ostalo od njihova skromnog doma. Biskup je rekao da je došao posvjedočiti im kako nisu sami u svojoj nevolji i ohrabrio ih

je da s pouzdanjem u Boga i dobrotu ljudi mogu iščekivati da će im kuća biti uskoro popravljena.

Za vrijeme biskupova pohoda, u dom Horvatovih stigao je i načelnik okučanske općine Aca Vidaković i predsjednik Općinskog vijeća Ivica Pivac, susjed nastradalih staraca, koji ih je udomio u svojoj obiteljskoj kući. U zajedničkim promišljanjima o pomoći teško pogođenoj obitelji zaključeno je da trošnost i oštećenost kuće ne preporučuju njezin popravak nego novu izgradnju te da će se ona nastojati što prije ostvariti uz pomoć Požeške biskupije, Brodsko-posavske županije i Općine Okučani. (I. I.)

PRIPRAVA VJEROUČITELJA ZA BISKUPIJSKI EUHARISTIJSKI KONGRES

U euharistiji crpите snagu za svoje poslanje

Piše: Ivica Žuljević

Snimio: Ivica Žuljević

Biskup Škvorčević uručio je mandate šezdesetorici vjeroučitelja i odgojitelja u vjeri.

Vjeroučitelji i odgojiteljice u vjeri Požeške biskupije okupili su se 30. kolovoza u Požegi na susret duhovne obnove u pripravi za početak nove školske godine i Biskupijski euharistijski kongres. Tom prigodom primili su i nove mandate za predavanje vjeronauka u školi i vrtićima.

Susret je započeo sakramentom pomirenja u crkvi sv. Lovre, a potom je bi-

skup Škvorčević predvodio misno slavlje. U koncelebraciji bio je predstojnik Katehetskog ureda Mario Sanić, tajnik Mario Rašić, biskupijski kancelar Ivica Žuljević, katedralni župnik Marko Pišonić, štivički župnik Mario Katić i novljanski župni vikar Stjepan Vuk.

Dobar i vjerni sluga

U uvodu u misno slavlje biskup je istaknuo kako uskoro započinje deseta školska godina otkako je uspostavljena Požeška biskupija. Pozvao je vjeroučitelje i odgojitelje u vjeri da se ispitaju je li u njihovu poslanju nešto oslabilo, potamnilo, slomljeno, grca u sumnji, da svoja srca i savjesti otvore Isusu Kristu, koji ih snagom svoga Duha može zahvatiti, izliječiti i ohrabriti.

U homiliji biskup je podsjetio vjeroučitelje da nisu tek zaposleni na vjeronauku u školi nego poslani i tako stavljeni na mjesto koje im je dodijelio Isusu Krist po svojoj Crkvi. Protumačio im je na temelju biblijskih čitanja da ih je poslanje koje su primili stavilo u odnos prema Bogu, prema Crkvi i prema onima koji su poslani i da taj trostruki vez trebaju trajno pročišćavati, učvršćivati i obnavljati. Rekao im je kako za njih ima posebno značenje Isusova evanđeoska riječ o dobrom i vjernom sluzi, koji je postavljen izdavati drugima hranu i da oni to čine kad navještaju cjelovit poklad vjere i žive vjerodostojno svoj kršćanski poziv.

Podjela mandata

Ohrabrio ih je istaknuvši da nad njima bdije ona Isusova ljubav koja je za čovjeka išla na križ i koje najsnažnije postaju dionicima po euharistijskom slavlju i redovitoj svetoj pričesti te ih pozvao da iz nje crpe snagu za svoj osobni život i poslanje. Ujedno ih je potaknuo da tom istom ljubavlju bdiju nad onima koji su im povjereni u vjeroučiteljskom djelovanju i pomažu im da i sami žive cjelovito dostojanstvo čovjeka, opredijeljeni za Isusov put.

Pri svršetku euharistijskog slavlja biskup je izrekao molitvu za vjeroučitelje na početku školske godine u pripravi za Euharistijski kongres.

Program susreta nastavljen je u Dvorani sv. Terezije Avilske, gdje je p. Vjenceslav Mihetec progovorio vjeroučiteljima o mjestu i značenju Euharistije u njihovom životu. Potom je biskup Škvorčević zajedno s predstojnikom Katehetskog ureda prikazao program Drugoga biskupijskog euharistijskog kongresa o desetoj obljetnici Požeške biskupije te je dogovoreno kako će vjeroučitelji na njemu sudjelovati.

Konačno, biskup Škvorčević je podsjetio na značenje mandata za predavanje vjeronauka u školi te ga je svečano uručio šezdesetorici vjeroučitelja i odgojitelja u vjeri. Susret je završio zajedničkim domjenkom.

Predkongresni susret svećenika, đakona i redovnica

U skladu s programom pripreme za Drugi euharistijski kongres Požeške biskupije, 10. rujna održan je u Požegi susret svećenika, đakona i sestara redovnica te mjesne Crkve. Svi oni sudjelovali su u Dvorani sv. Terezije Avilske ponajprije na otvorenju Katoličke klasične gimnazije u Požegi, na kojem je, među ostalima, bio nazočan i ministar znanosti, obrazovanja i športa Republike Hrvatske dr. Dragan Primorac.

P. Vjenceslav Mihetec, karmelićanin održao je zatim duhovni nagovor na temu ĆEuharistija, duhovno vrelo svećeničkog, đakonskog i redovničkog života. Potom je biskup dr. Antun Škvorčević zajedno s pojedinim dužnosnicima Odbora za pripremu Kongresa dao u dvadeset točaka informacije i upute o neposrednoj pripravi i samom odvijanju Kongresa te o svemu onom što pojedini svećenici i župe trebaju učiniti.

Susret se nastavio u crkvi sv. Lovre, gdje je p. Vjenceslav pomogao svećenicima i redovnicima ispitati svoju savjest i pristupiti osobnoj ispovijedi te je predvodio euharistijsko klanjanje. Program je završio zajedničkim agapama u blagovao-nici Svećeničkog doma. (I.I.)

I M P R E S S U M

Zajedništvo

GLASNIK POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ:

Biskupski ordinarijat Požega

GLAVNI UREDNIK:

Mato Nosić

UREDNIČKI KOLEGU:

Ivica Žuljević, Josip Krpeljević, Ljiljana Marić, Mato Nosić, Pavle Primorac, Višnja MikićLEKTOR: **Višnja Hudeček**GRAFIČKA PRIPREMA: **Tomislav Koščak**TISAK: **Denona d.o.o., Zagreb**ISSN: **1846-4047**

ADRESA UREDNIŠTVA:

Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega;
tel. **034-290-300;** fax. **034-274-295;**
e-mail: **zajednistvo@net.hr**

OTVORENA SPOMEN KRIPTA ISUSOVCU ANTUNU KANIŽLIĆU

I Kanižlić zaslužan što je Požega postala sjedište Biskupije

Piše: **Ljiljana Marić**

U prigodi 230. obljetnice smrti isusovca Antuna Kanižlića, poznatog hrvatskog književnika, pjesnika, prosvjetitelja, pedagoga i teologa, 24. kolovoza u požeškoj crkvi Sv. Lovre otvorena je njemu u čast spomen-kripta. Prije toga je požeški biskup Antun Škvorčević, u koncelecijaciji sa svećenicima biskupije i Družbe Isusove, predvodio misu zadušnicu. Zahvalio je svima koji su došli iskazati zahvalnost svećeniku koji je svojim umom i srcem, svojim perom i cijelim životom služio Isusu Kristu u svome hrvatskom narodu.

Polazio od vjerničke dimenzije

Sve nazočne u ime provincijala hrvatske pokrajine Družbe Isusove Ivana Kopreka pozdravio je o. Stjepan Fridl koji je pročitao njegovo pismo u kojem se podsjeća na djelovanje isusovaca na području Hrvatske i Slavonije, a posebno Požege gdje su odmah po oslobođenju toga grada od Turaka 1698. godine utemeljili gimnaziju, a 1760. i akademiju zbog čega je Požega dobila naziv slavonske Atene. Isusovci su se također kroz utemeljenje kolegije i zaklade pobrinuli da sva nadarena, a siromašna djeca mogu pohađati školu. U svemu tome za svoga života istinski je sudjelovao i sam Antun Kanižlić kojemu Požega, kako je dodao biskup, duguje i bogatu kulturu baštinu.

U propovjedi biskup je istaknuo da je Kanižlić bio jedan od onih koji je niti svoga života tkao u suradnji s Bogom. On

je znao, da ako se život gleda s Isusom Kristom da se onda najtočnije i najdublje vidi i da taj pogled ne završava s ovozemaljskim životom nego da traje vječno. Djelujući na različitim područjima života, od teološkoga, prosvjetiteljskog, znanstvenog do književnog, pjesničkog i gospodarskog, Kanižlić je uvijek polazio od vjerničke dimenzije.

Najveće dobročinstvo

Kanižlić, koji je bio uključen u utemeljenje sjemeništa u Požegi te u rad novoosnovanog posebnog konzistorija ili savjeta Zagrebačke biskupije za njezin slavonski dio, sigurno da je, ističe biskup Škvorčević, zaslužan što je upravo ovaj grad postao sjedištem nove Požeške biskupije. Njegovo najveće dobročinstvo je to što je znao otvoriti vrata svoga srca za sve ono što je dolazilo od Boga, a to duhovno bogatstvo koje je živio kroz svoje djelovanje nije umrlo prije 230 godina kada je završio svoj ovozemaljski život, nego i danas živi na ovim prostorima. Na taj način on je i danas snažna poruka svima da svoje djelovanje, bez obzira o kojem je području života riječ, usklade s Božjim polazištem, poručio je požeški biskup.

O Kanižliću, jednom od najvećih hrvatskih pjesnika nakon misnog slavja govorili su i akademici Dubravko Jelčić i Josip Bratulić, dok je profesor Mario Beusan s Arhitektonskog fakulteta u Zagrebu predstavio građu koju je u suradnji s Željkom Čorak, Dunjom Fališevac i Mi-

Snimio: Tihomir Ivčetić

jom Koradam postavio u spomen kripti. Akademik Jelčić je izrazio zadovoljstvo otvaranjem trajnog postava nadajući se da je ovo početak sustavnog istraživanja bogate kulturne baštine Požege i Zlatne doline čiji je Kanižlić jedan od najznačajnijih dijelova.

Duhovna i kulturna obnova

Nažalost, Kanižlić, koji je dao veliki doprinos duhovnoj i kulturnoj obnovi požeškoga kraja kako svojim vjerskim i književnim djelovanjem tako i organizirajući mnoge pothvate na tom području, tek je prvi isusovac u Hrvatskoj koji je dobio svoj prostor, napomenuo je dr. Korade, nadajući se da će i drugi, među kojima je i veliki Ruđer Bošković, dobiti nešto slično. „Antun Kanižlić, Požežanin, mnogo je doprinio sjaju Požege na duhovnoj karti Hrvatske. Povezujući književnost Dubrovnika i Slavonije radio je na homogenizaciji Trojednice. Nekada je on bio savjetnik zagrebačkih biskupa, danas mu se, u povodu 230. obljetnice smrti, požeški biskup odužuje za sve dobre savjete i sjećanjem mu vraća svu raskoš njegovih sjećanja. To je gesta koliko primjerena toliko rijetka. Ne zna se točno gdje se, u kripti Sv. Lovre u Požegi, nalazi Kanižlićev grob. Ali zna se gdje mu grob nije: u ovoj memorijalnoj zbirci koja ozračju današnjih dana želi napominjati njegovo djelo i njegovo postojanje”, među ostalim napisala je Željka Čorak koja je radila na muzeološkoj koncepciji spomen-kripte.

Antun Kanižlić, koji je dao veliki doprinos duhovnoj i kulturnoj obnovi požeškoga kraja, kako svojim vjerskim i književnim djelovanjem tako i organizirajući mnoge pothvate na tom području tek je prvi isusovac u Hrvatskoj koji je dobio svoj prostor.

Snimio: Tihomir Ivčetić

PRVI EUHARISTIJSKI KONGRES POŽEŠKE BISKUPIJE ODRŽAN U VOĆINU 2000. GODINE

Zdravo tijelo Isusovo od Djevice porođeno

Piše: **Mato Nosić**

Uniski euharistijskog biserja na prostorima današnje Požeške biskupije od tridesetih godina do samo kraja dvadesetog stoljeća u malom Voćinu na poziv prvog požeškog biskupa Antuna i svećenika cijele mu Biskupije, u ime Isusa Krista sabralo se prema najskromnijim procjenama najobjektivnijih izvora prvoga dana Kongresa, 23. rujna 2000. godine, preko deset tisuća mladih, a drugoga glavnog dana euharistijskog slavlja preko četrdeset tisuća vjernika. Mali je Voćin toga dana bio najveći, najmnogoljudniji grad cijele Požeške biskupije jer je u nj prispio svaki osmi njezin stanovnik! Činjenica koja ostaje za naše prostore povijesna, kao što je i sam Prvi euharistijski sabor požeški ostao povijesnim. Stari znameniti razrušeni Voćin u kulminaciji crkvenih događaja svetog troljeća (godina Boga Oca, Sina i Duha Svetoga), u Godini velikog jubileja postade Požeški Jeruzalem, a crkveni i kongresni prostor Sion požeški! S obzirom na vrsnu vjerničku

pripremljenost svih sudionika, s obzirom na uzornu organizaciju proslave, na opći uzvišeni ugođaj, na duhovne plodove skupa koje zasigurno pobiremo do danas, ove riječi nisu stvar novinarske interpretacije već proživljene istine.

Kršćansko svjedočenje

Održavanje kongresa upriličeno je i u povodu Treće obljetnice utemeljenja Požeške biskupije i Trećeg biskupijskog dana mladih. Pripreme za kongres bile su vrlo opsežne. Prvenstveno je trebalo u razrušenom Voćinu uz improviziranu montažnu crkvu osigurati i pripremiti bogoslužni prostor. Tu, kao i u uređenju samog Voćina – ostatak ostataka nekoć lijepog mjesta – najviše su se istakli sami župljani i mjesni župnik, mnogi crkveni odbornici, uz svesrdnu pomoć Općine Voćin koja je ustupila crkvi nekoć oduzeto zemljište u neposrednoj blizini ruševina srednjovjekovne crkve. Nezaobilazan je doprinos dekana i orahovačkog župnika Ivana Štrben-

ca, gvardijana našičkog samostana Franje Jurinca, našičkog gradonačelnika gosp. Vjekoslava Hermana, Hrvatske vojske, brojnih privatnih i državnih tvrtki, župa (osobito mjesta Pleternice), svih političkih čimbenika grada i županije u Požegi. Ideje oca Biskupa na provedbenoj je razini slijedio msgr. Josip Devčić, generalni vikar Požeške biskupije, koji je gotovo dnevce bio osobno nazočan pri izvedbi radova.

Voćin je Kongres dočekao skroman, a dostojanstven, radostan u svojoj ranjenosti, nadstvarno svečan u bolnoj razrušenosti. Tragovi opipljivoga grijeha kod svih koji su prolazili nisu rađali mržnju i osvetu nego samo molitvu. Tu dimenziju istinskog kršćanskog svjedočenja – molitvom kroz žrtvu i patnju – molitvom do nerazorivog grada ispunjenih duša – itekako je osjećao i promišljao biskup Antun kada je za mjesto svog prvog Euharistijskog kongresa odredio baš Voćin.

Počelo je s mladima

Otvorenje Kongresa bilo je namijenjeno prvenstveno mladima. U Voćin su stigli iz svih dijelova Biskupije autobusima, osobnim automobilima, motorkotačima, biciklima, a velika većina njih pošla je iz svojih matičnih župa stopama apostola, da još jače iskažu svoju privrženost Bogu Trojedinomu i Voćinskoj Gospi od Utočišta.

Otac Biskup, generalni vikar Devčić i dvadesetk svećenika dočekali su ih na kongresnom prostoru. Nakon biskupove dobrodošlice, osobito mladim pješacima i voćinskim župljanima, u ambijentu gdje je oltar plivao u svjetlosti a sav ostali prostor ostao u noćnoj tami, razlijevale su se riječi iz Knjige proroka Izaije (9,1-3.5-6) te otpjevan psalam.

»Ima li smisla ovo što večeras činimo?« prva je rečenica biskupove homilije za mlade. Objašnjavajući mladima povijesnu zbilju židovskog naroda i pojavu proroka Izaije, biskup apostrofira hrvatski trenutak. Voćin je pogašeno svjetlo, mnoga se svjetla u Hrvatskoj gase, no on upozorava da ima u nama nutarnje Kristovo svjetlo kojim možemo prodrijeti i kroz mrak, koje oživljava mrtve mrkline, ozdravlja i uzdiže. Uslijedilo je paljenje i blagoslov vatre na kojoj je biskup upalio kongresnu svijeću. Od nje se plamen kao Spas Svjetla prenosio na

Savez Boga i čovjeka

»Sazvali smo Vas na ovaj voćinski trg, pripremljen za ovaj skup, jer nam je Marijino svetište još razoreno. Ne uzdižemo pred vas poput proroka Ezre knjigu Zakona nego pokaznicu, monstrancu, euharistijsko tijelo Isusovo i kalež njegove predragocjene sakramentalne krvi. I što time želimo? Podsjetiti vas ne samo na sinajski savez nego i na onaj novi i vječni, sklopljen između Boga i čovjeka na križu Isusovu prije 2000 godina. Savez u krvi Isusovoj. To je Savez u kojem je Bog iskazao svoju vjernost čovjeku do kraja, do u smrt. Sina svoga dao je za nas. A onda s druge strane, u tom istom njegovom Sinu – jer je on ujedno i pravi čovjek – odživiljena je i vjernost čovjeka Bogu također do kraja, do u smrt.«

– Msgr. A. Škvorčević, iz homilije 24. rujna 2000.

Mali je Voćin toga dana bio najveći, najmnogoljudniji grad cijele Požeške biskupije jer je u nj prispio svaki osmi njezin stanovnik.

Snimio: Duško Mirković

tisuće svijeća diljem kongresnog prostora. Dok je biskup blagoslivljao vodu kojom je poskropio nazočne, oni su obnavljali svoja krsna obećanja, odricali se zloga i spremno iskazivali svoju opredijeljenost za Svjetlo – Isusa Krista. Nakon dizanja zastava biskup je proglasio kongres otvorenim, a mladi su u svjetlosnoj povorci uz pjevanje kongresnog gesla **Zdravo tijelo Isusovo od Djevice porođeno!** pošli prema montažnoj Crkvi da bi pred izloženim Presvetim po dekanatima održali cjelonoćno klanjanje.

Puno zajedništvo

A tijekom cijele noći stizale su nove i nove pješačke povorke. Ostajale bi pred Presvetim, a onda se uputile na otvoreno radi okrepe ili molitvenog snoblažja.

Drugi, glavni euharistijski dan pokazao je puno zajedništvo novog požeškog duhovnog prostora. Hodočasnike su na svim dostupnim i raspoloživim mjestima dočekali svećenici koji su kroz sakrament sv. ispovijedi pripremali sve za jubilejski oprost po onome koji je Milosrđe i Ljubav. Za njih su uz različitost hrvatske duhovne pjesme vjeroučitelj Zdravko Tiel i vlč. Perica Matanović osmislili jednosatni, u evanđeoskim prizorima prikazan, program posvećen Marijinu skrovitu životu u odnosu na njezina Sina i prve apostole. U isto vrijeme voćinski mladi prenijeli su na vanjski oltar sliku Gospe od Utočišta kojom je prigodom sve nazočne pozdravio domaći župnik Željko Strnak. Osobito je svečan bio čin predanja Blaženoj Djevici – samih sebe, Mjesne crkve i njezina prvog biskupa Antuna, svećenike, redovnike, redovnice, sav Božji svijet koji je potrebit njezine zaštite.

Ovo može učiniti samo Crkva

U misno slavlje Božji je narod uvela kongresna procesija koja se prema velikom vanjskom oltaru kretala od montažne crkve. Tu su bili predstavnici svih župa

Snimio: Duško Mirković

Biskup mladima

»Bila bi prevelika šteta da hodamo jedni pored drugih mračni, kad ima svjetla i kad ga u nama Isus Krist želi neprestano podržavati. Čim večeras upalimo kongresnu svijeću na ovoj vatri pa onda svatko od vas svoju malu svijeću i kad u povorci krenemo prema ovoj skromnoj voćinskoj crkvi, koja će primiti vas koji ste Živa crkva, označimo da jesmo djeca Svjetla, da želimo biti ljudi palitelji Svjetla i da želimo biti Isusovi ...«.

– Voćin, 23. IX. 2000.

koji su nosili jubilejske zastave, svećenici, redovnici, provincijali, a najistaknutijima se pozdravom u naglašavanju zajedništva obratio sam biskup. To su Josip Bozanić, zagrebački nadbiskup i metropolit, kardinal Franjo Kuharić, msgr. Slavomir Miklović, vladika križevački, msgr. Franjo Komarica, biskup banjolučki, msgr. Marin Srakić đakovački i srijemski biskup, msgr. Ćiril Kos, biskup u miru, msgr. Juraj Jezerinac, vojni ordinarij, msgr. Marko Culej, varaždinski biskup, msgr. Đuro Gašparević, pomoćni đakovački biskup, Vlado Košić, zagrebački pomoćni biskup. U ekumenskom duhu biskup je pozdravio i slavonskog episkopa Savu Jurića s pratnjom.

Zadivljen mnoštvom nadbiskup Bozanić u kratkom obraćanju vjernicima je uskliknuo: »Ovo može učiniti samo Crkva. Samo Crkva može ovakav narod na okupljanje u svoje ime. Ona nas okuplja u ime Krista Gospodina.

Gospodine, kamo ćemo?

Mi smo danas došli ovamo pozvani Kristovim pozivom... Stoga s apostolom ponavljam: 'Gospodine, kamo ćemo? Samo ti imaš riječ života vječnoga.' Amen.« Prelat

Svjedočenje naroda

Pred tri godine osnovana je nova Požeška biskupija u srcu naše Slavonije i vjernici sa svojim biskupom počeli živjeti upravo tu svijest u svojoj mladoj mjesnoj Crkvi. Radostan sam što danas ovdje taj narod svjedoči da nije bilo čiji nego upravo Isusov, Božji. I ako je istina da nije uvijek bio dovoljno Isusov i Božji, došao je danas na ovo mjesto pod okriljem Majke od Utočišta, Gospe Voćinske još jedanput reći: Ne želimo biti ničiji drugi narod nego ponajprije Božji, ponajprije Isusa Krista.

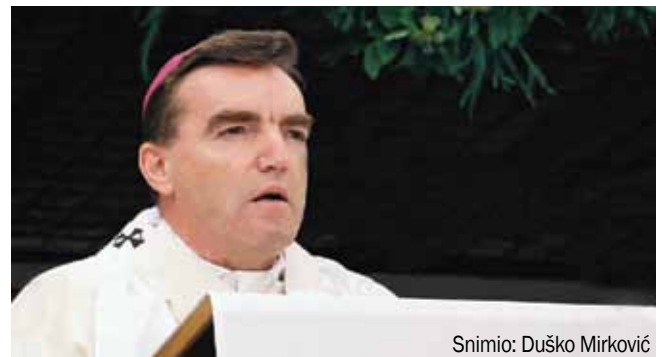
– Msgr. A. Škvorčević,
iz homilije 24. rujna 2000.

Snimio: Duško Mirković

Josp Devčić pročitao je zatim poruku blagopokojnog pape Ivana Pavla II. u kojoj je mladoj Biskupiji i sudionicima slavlja udijelio apostolski blagoslov. Pjevala se misa mo Anđelka Klobučara za mješoviti zbor i narod a zborom je dirigirao mo Alen Kopunović Legetin. Evanđelje je navijestio vlč. Stjepan Mosteča da bi predslavitelj biskup Antun održao potresnu i snažnu homiliju. Nakon homilije biskup je izrekao u zajednici s mnoštvom Ispovjed vjere, mladi iz različitih župa sveopću molitvu, a prikazne darove pridonosili su vjernici po dekanatima. Kroz Sakramnt pomirenja nije bilo hodočasnika koji nije pristupio nepreglednom euharistijskom stolu na susret i zajedništvo s Isusom Kristom kroz savez njegova predanoga tijela i njegove prolivene krvi. Uslijedila je procesija s Presvetim koje je nosio predslavitelj biskup Antun, a nakon ophodnje prostora euharistijskog slavlja predstavnici različitih društvenih slojeva izgovarali su zahvalbene zazive Isusu Kristu koji su završili zahvalbenim zazivom Oca Biskupa. Velika biskupijska sveta misa zaključena je molitvom Euharistijskoga kongresa, pjevanjem himne *Lijepa naša* i zavjetne pjesme *Do nebesa nek' se ori*.

Potonji događaji pokazali su da je otac biskup ovim slavljem izrekao i svoj svećenički i biskupski credo, svoj program: dati istinu čiste Božje riječi -poruke i po njoj djelovati – na različitim poljima duhovno i tvarno, u dobru za Crkvu, u dobru za sve.

Snimio: Duško Mirković

Radostan sam što danas vjernički narod ove Biskupije svjedoči da nije bilo čiji nego upravo Isusov, Božji, istaknuo je biskup Škvorčević.

Ovo može učiniti samo Crkva. Samo Crkva može ovakav narod na okupljanje u svoje ime. Ona nas okuplja u ime Krista Gospodina, kazao je nadbiskup Josip Bozanić

OTVORENA KATOLIČKA KLASIČNA GIMNAZIJA U POŽEGI

Gimnazija dala novu prepoznatljivost Požegi

Snimio: Duško Mirković

U skladu s programom pripreve za Drugi euharistijski kongres Požeške biskupije, 10. rujna održan je u Požegi susret svećenika, đakona i sestara redovnica te mjesne Crkve. Svi oni sudjelovali su u Dvorani sv. Terezije Avilske na svečanosti otvorenja Katoličke klasične gimnazije u Požegi, na kojem je među ostalima bio nazočan i ministar znanosti, obrazovanja i športa Republike Hrvatske dr. Dragan Primorac. Prisutni su bili učenički Katoličke klasične gimnazije zajedno s profesorima i roditeljima. Svečanost otvorenja započela je pjesmom *Veni Creator Spiritus* koja je ujedno bila molitveni čin. Potom je riječ prisutnima uputio prvi ravnatelj Gimnazije vlč. Pavle Filipović. U ime prve generacije učenika nazočne

je pozdravio predstavnik Ivan Čajka, a potom je Barbara Šostar izvela pjesmu A. B. Šimića *Molitva na putu*. Uslijedio je nastup zбора učenika Katoličke klasične gimnazije i komornog ansambla crkve sv. Lovre pod ravnanjem maestra Alena Kopunovića s Händelovom pjesmom *Canticorum iubilo*. Biskup msgr. dr. Antuna Škvorčević uputio je svoju riječ u kojoj je, među ostalima, prisutne podsjetio na bogatu duhovnu obrazovnu baštinu požeškoga prostora od 13. pa sve do 20. stoljeća, koju su prekinule komunističke vlasti. Nakon izvedbe Komornog

ansambla zbor crkve sv. Lovre Brucknerova moteta *Locus iste*, prigodnu riječ uputio je ministar dr. Dragan Primorac istaknuvši kako će Katolička klasična gimnazija dati novu prepoznatljivost ovom prostoru te se nada da će pokazati svoju izvrsnost kao što su to već pokazale druge takve škole u Hrvatskoj.

Svečanost otvorenja Gimnazije završila je pjevanjem biskupijskog gesla *Krist danas i uvijek*. Potom su biskup i ministar s drugim uzvanicima obišli prostore Katoličke klasične gimnazije i susreli se s učenicima. (I. I.)

GOVOR BISKUPA ŠKVORČEVIĆA NA OTVORENJU KATOLIČKE KLASIČNE GIMNAZIJE

Gimnazija je Božji dar Biskupiji za obljetnicu

Poštovani gospodine ministre znanosti, obrazovanja i športa, cijenjena gospođa saborska zastupnica, predstavnici Požeško-slavonske županije, gospodine požeški gradonačelnice, braćo svećenici, dijecezanski i redovnički, trajni đakoni, sestre redovnice, cijenjeni uzvanici, gospodine ravnateljice Katoličke klasične gimnazije u Požegi, profesori, dragi učenici i roditelji!

Snimio: Duško Mirković

S posebnom radošću i osobitim poštovanjem sve vas pojedinačno i zajednički od srca pozdravljam! Dobro došli na malu ali značajnu svečanost otvorenja Katoličke klasične gimnazije u Požegi. Prije deset godina Požeška biskupija započela je svoj povijesni hod. Trebalo je toliko toga pokrenuti, organizirati, izgraditi da nova mjesna Crkva može započeti što potpunije ostvarivati poslanje koje je primila. Stoga se u to vrijeme nismo usudili razmišljati o tako važnoj a zahtjevnoj odgojnoj i obrazovnoj djelatnosti. No, neprestano smo imali pred očima

bogatu duhovnu baštinu Katoličke Crkve na ovim prostorima lijepe naše Domovine, u kojoj ima značajno mjesto i služenje na području odgoja i obrazovanja.

Duhovno-obrazovna baština

Srednjovjekovno obrazovno djelovanje požeškoga Zbornog kaptola sv. Petra, kao i redovnika, posebno franjevac, zaustavljeno otomanskim osvajanjem Slavonije, dobilo je novi zamah dolaskom isusovaca u Požegu nakon oslobođenja od te vlasti koncem 17. stoljeća. Isusovci su 1699. godine u našem gradu osnovali Gimnaziju,

nakon toga otvorili osnovne škole u Kutjevu, Požeškim Sesvetama i drugim mjestima u okolici. Sredinom 18. stoljeća, zacijelo zahvaljujući dosluhu dvojice vizionara, zagrebačkog biskupa Franje Thauszyja i Požežanina isusovca Antuna Kanižlića, požeška Gimnazija dobiva i više studije, Accademiu Poseganu, a s jednom i drugom obrazovnom ustanovom najuže je bilo povezano požeško sjemenište za odgoj klera na slavonskom području Zagrebačke, danas Požeške biskupije. Premda je ukinuće isusovaca izravno ili neizravno imalo za posljedicu utruće Akademije i Sjeme-

ništa, odgojno-obrazovno crkveno djelo u Požegi nastavlja se u novim okolnostima kada je 1835. godine biskup Aleksandar Alagović utemeljio Orfanotrofij, kasnije Konvikt, čiji su đaci tijekom 110 godina postojanja te ustanove sa svojim poglavarima i profesorima davali sasvim poseban doprinos požeškoj Gimnaziji.

Pomoć mladima

Komunističke vlasti, ukinuvši Konvikt 1946. godine i nacionaliziravši zgradu Kolegije, zaustavile su tu mnogostruko plodnu povezanost Crkve i požeškog školstva. Utemeljenjem Požeške biskupije 1997. godine i smještanjem njezina sjedišta u Kolegiju, zgradu nekadašnje Accademiae, Orfanotrofija i Konvikta, bilo je znakovito. Duboko svjestan značenja spomenutih crkvenih obrazovno-odgojnih ustanova, potihom sam gajio želju da Biskupija u novim okolnostima demokratske Hrvatske nastavi djelovati na tom području. Stoga smo prije nekoliko godina započeli s biskupijskom dodjelom stipendija siromašnim učenicima i studentima, posebno iz prognaničkih obitelji i obitelji s brojnom djecom. Prije dvije godine utemeljili smo Biskupijsku zakladu za stipendiranje siromašnih učenika i studenata, te smo u minuloj školskoj godini mogli stipendirati 60 učenika i studenata. No, svjesni da je novčana potpora samo djelomična pomoć mladim ljudima, izgradili smo u sklopu Doma pape Ivana Pavla II., uz Svećenički dom, i Kolegij za srednjoškolske učenike, gdje im od prošle školske godine uz materijalnu opskrbu pružamo i odgojni okvir za usvajanje općeljudskih i evanđeoskih vrijednosti. Njihov jednogodišnji boravak u Kolegiju bio je svojevrsna prethodnica otvaranja i Katoličke klasične gimnazi-

Snimio: Duško Mirković

je ove godine u toj istoj zgradi. Tako Požega uz realnu, nekadašnju isusovačku, ima sada i klasičnu gimnaziju uz koju je vezan i učenički Kolegij. Ona je poseban Božji dar našoj Biskupiji za njezin deseti rođendan. Utemeljenjem Katoličke klasične gimnazije u Požegi i Virovitici želimo pomoći mladima u srednjoj Hrvatskoj da mogu ostvariti ona ista prava na što šire i cjelovitije srednjoškolsko obrazovanje i odgoj, koje ostvaruju njihovi vršnjaci u drugim dijelovima Hrvatske.

Za temeljitije obrazovanje

Još prije nekoliko mjeseci bilo je teško vjerovati da ćemo u tom uspjeti. Ali pomogao je Bog i ljudi koji su mu vjerovali. Među njima ima posebno mjesto ministar znanosti, obrazovanja i športa dr. Dragan Primorac, nekoliko zauzetih i vjernih profesora iz požeškog kraja i mojih najbližih suradnika. Gospodine Ministre, od srca Vam zahvaljujem za svesrdnu potporu u našim namjerama i za sve ono što je Vaše Ministarstvo u okviru zakona Republike Hrvatske i Ugovora između Svete Stolice i Republike Hrvatske o suradnji na području odgoja i kulture u kratkom vremenu učinilo za utemeljenje i uspostavu Klasične Gimnazije u Požegi i Virovitici. I Vaša odlučnost da - unatoč svojim brojnim obvezama - ne izostanete danas s ovog svečanog čina otvorenja Klasične gimnazije u Požegi, svjedoči s koliko pažnje pratite naše napore na obrazovno-odgojnom području. Bog Vam za sve višestruko uzvratilo!

Dopustite mi u svečanom trenutku otvorenja ove Gimnazije uputiti poseban pozdrav prvim njezinim učenicima kao i njihovim roditeljima. Dragi klasični gimnazijalci, otvorili smo vam vrata ove ustanove i naše zgrade u kojoj se ona nalazi, ali još više vrata srca, da vam pomognemo rasti u svakom znanju i vještini a ponajvećma u izgradnji svoje osobnosti na mjeru koju može u vama ostvariti samo Bog. Molim Svemogućega da blagoslovi ove naše ustanove kako bi moglo služiti vašem što širem i temeljitijem obrazovanju i odgoju na prokušanim duhovnim temeljima iz koji je izrasla europska i naša hrvatska uljudba.

Grčko-rimska i kršćanska uljudba

Pozdravljam i ravnatelja naše Gimnazije vlč. Pavla Filipovića, kao i privremenog ravnatelja Gimnazije u Požegi vlč. Maria Sanića i Gimnazije u Virovitici preč. Marka Pišonića, kojima od srca zahvaljujem za zajedničku požrtvornost kojom su u kratko vrijeme pripravili sve potrebno za njihovo otvorenje. Zahvaljujem i vama, braćo svećenici, koji s povjerenjem i suradnjom prihvaćate sva pastoralna nastojanja, koja pokreće naša Biskupija. Srdačno zahvaljujem vama roditeljima

Snimio: Duško Mirković

naših gimnazijalaca za odlučnost da svojoj djeci pružite što cjelovitije obrazovanje i odgoj na temelju grčko-rimske i kršćanske uljudbe. Vama, profesorima naše Gimnazije, molim Božje svjetlo da biste svojom stručnošću i iskustvom vjere svjedočili mladima cjelovite osobnosti, otvarali im um i srce za istinske vrijednosti našeg ljudskog postojanja i tako pomogli izgrađivati hrvatsku budućnost.

Vjerujem da će suradnja između gimnazijalaca i profesora, roditelja i vodstva škole uz pomoć Božju uroditi mnogim dobrima. U tom duhu čestitam svima početak djelovanja Katoličke klasične gimnazije u Požegi.

Vivat, floreat, crescat, ad multos et felicissimos annos! Neka živi, cvjeta i raste na mnoga i sretna ljeta naša Katolička klasična gimnazija u Požegi!

Ministar Primorac je kazao kako se nada da će i Požeška katolička klasična gimnazija pokazati svoju izvrsnost, kao što su to pokazale i druge takve škole u Hrvatskoj.

Snimio: Duško Mirković

Želim katolički odgoj

Kako sam inače aktivna i u svojoj župi u Kaptolu kao čitačica i pjevačica želim da i moj odgoj kroz školovanje ide u katoličkom smjeru te sam se zato upisala u Katoličku klasičnu gimnaziju. Isto tako smatram da ću ovdje steći dovoljno predznanja za nastavak školovanja na studiju. Ovdje mi je za sada super, od profesora do novih školskih prijatelja - ističe Barbara Blahut, polaznica Katoličke klasične gimnazije u Požegi.

Drugi biskupijski euharistijski kongres

Požega, 27.-30. rujna 2007.

Središnje euharistijsko slavlje i procesija
Nedjelja, 30. rujna 2007. u 10.30 sati

DESET GODINA POŽEŠKE BISKUPIJE
1997.-2007.